

ทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในจังหวัดขอนแก่น
ต่อการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจ ในเรื่อง
ความหลากหลายทางเพศของบุตรหลานของตน

จूरรัตน์ อินทธีสัณห์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ
วิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปีการศึกษา 2565

ATTITUDES OF PARENTS OF PRIMARY SCHOOL CHILDREN
IN KHON KAEN TOWARDS SEXUALITY EDUCATION AND
THE PROVISION OF KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING
OF GENDER DIVERSITY TO THEIR CHILDREN

JUREERAT INTATISON

A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the
Requirements for the Degree of Master of Science
Department of Anti-aging and Regenerative Medicine,
Collage of Integrative Medicine
Dhurakij Pundit University
Academic Year 2022

ใบรับรองสารนิพนธ์

วิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ มหาวิทยาลัยบูรพา
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์ ทศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในจังหวัดขอนแก่น
ต่อการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลาย
ทางเพศของบุตรหลานของตน
เสนอโดย จุรีรัตน์ อินทิสัมภ์
สาขาวิชา วิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ
กลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์มาศ ไม้ประเสริฐ
ได้พิจารณาเห็นชอบ โดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

ลงชื่อ ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. เกสัชกรหญิงมยุรี ดันดิธิระ)

ลงชื่อ กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์มาศ ไม้ประเสริฐ)

ลงชื่อ กรรมการ
(ดร.นายแพทย์ภาวิต หน่อไชย)

วิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ รับรองแล้ว

ลงชื่อ คณบดีวิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์พัฒนา เต็งอำนวย)

วันที่ 18 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566

หัวข้อสารนิพนธ์	ทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในจังหวัดขอนแก่นต่อการเรียน เพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศ ของบุตรหลานของตน
ชื่อผู้เขียน	จุรีรัตน์ อินทิสันท์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์มาศ ไม้ประเสริฐ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร.จุมพล รามล
หลักสูตร	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ)
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

กลุ่มเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศมีความเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพในมิติต่าง ๆ ทั้งสุขภาพทางกาย ทางใจ และทางสังคมสูงกว่าเด็กกลุ่มอื่น ปัญหาหนึ่งซึ่งพบได้บ่อยคือปัญหาเรื่องการติตราและการยอมรับตัวตนของกลุ่มเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งไม่ใช่จากทัศนคติของสังคมเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงสาเหตุที่ตัวบุคคลของเด็กเองและครอบครัวของเด็กด้วย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กช่วงวัยประถมในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ต่อการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศ รวบรวมข้อมูลด้วยการสำรวจกลุ่มตัวอย่างใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมงานวิจัยทั้งหมด 402 คน ส่วนใหญ่มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน ในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยที่ไม่ได้มีคู่สมรส คู่รัก รวมถึงสมาชิกหรือคนในครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศ

งานวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างมาตรวัดใหม่เกี่ยวกับทัศนคติของการเรียนรู้เรื่อง เพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศจำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วย ข้อความเชิงบวก 5 ข้อ และข้อความเชิงลบ 5 ข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นกับคำถามที่มีข้อความเชิงบวกต่อการเรียนเรื่องเพศวิถีศึกษา ได้แก่ ทราบและเห็นด้วยการบรรจุหลักสูตรเรื่องเพศวิถีศึกษาลงในแบบเรียนระดับประถมศึกษา การเรียนเพศวิถีศึกษาช่วยลดการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งเพศได้ ควรมุ่งเน้นการสอนเพศวิถีศึกษาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตทางเพศและสภาพแวดล้อมที่เด็กส่วนหนึ่งกำลังเผชิญในปัจจุบัน ควรสนับสนุนครูผู้สอนและสื่อการเรียนการสอนให้รอบด้านแบบบูรณาการ และควรมีการสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เด็กนักเรียน และโรงเรียนอย่างเป็นทางการและต่อเนื่องในเรื่องการเรียนการสอนเพศวิถี อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งตามลำดับ และในส่วนของคำถามที่มีข้อความเชิงลบ ได้แก่ การที่นักเรียนไม่ได้มีปัญหาด้านสิทธิและความเท่าเทียมทางเพศ การเรียนเพศวิถีศึกษาอาจจะเป็นการชี้แนะหรือชักจูงให้เกิดการอยากรู้ อยากลอง ความหลากหลายทางเพศ เพศภาวะ สิทธิและความเท่าเทียมระหว่างเพศนั้นมีความสำคัญน้อยกว่าการเรียน เพศวิถี

ในด้านอื่น ๆ การศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพเป็นสำคัญมากกว่าสาขาวิชา สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเป็นสิ่งที่ถูกต้องอยู่แล้ว และหากมีปัญหาเพศวิถีสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างเหมาะสมจากสื่อต่าง ๆ ได้ ก็อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยและเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ตามลำดับด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ

ผลการวิจัยในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญเรื่องการควบคุมความสำคัญกับเรื่องเพศวิถีศึกษา เพศภาวะ สิทธิทางเพศ ความเท่าเทียมและความหลากหลายทางเพศให้มากขึ้นเพื่อลดภาวะความเครียด ความกดดันในกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ต้องพยายามปฏิบัติตนให้เกิดการยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง รวมถึงควรเป็นตัวกลางในการจัดให้มีการสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เด็กนักเรียน และโรงเรียนอย่างเป็นทางการและต่อเนื่องในเรื่องการเรียน การสอนเพศวิถีศึกษาเพื่อความเข้าใจและลดความกังวลเรื่องการการชี้นำหรือชักจูงให้เกิดการอยากรู้อยากลอง

คำสำคัญ: เพศวิถีศึกษา, ความหลากหลายทางเพศ, ผู้ปกครอง, วัยประถม, อำเภอเมืองขอนแก่น

อาจารย์ที่ปรึกษา

Thematic Paper Title	ATTITUDES OF PARENTS OF PRIMARY SCHOOL CHILDREN IN KHON KAEN TOWARDS SEXUALITY EDUCATION AND THE PROVISION OF KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF GENDER DIVERSITY TO THEIR CHILDREN
Author	Jureerat Intatison
Thematic Paper Advisor	Assistant Professor Mart Maiprasert, M.D.
Co-Thematic Paper Advisor	Jumphol Ramol, Ph.D
Program	Master of science (Anti-Aging and Regenerative Medicine)
Academic Year	2022

ABSTRACT

The “Gender Variant Children” have a higher risk of health problems in various dimensions, including physical, emotional, and social health, than other children. The common problem is the issue of stigma and accepting the identity of children with diverse sexual orientations, which is not only due to societal bias but also factors related to the individual and their family.

The objective of this research is to study attitudes of parents of primary school children in Mueang District, Khon Kaen Province, towards sexuality education and the provision of knowledge and understanding of gender diversity to their children. Data was collected through a quantitative research method using survey questionnaires. The total number of participants in the research was 402 individuals, most of whom had friends or colleagues in organizations that promote gender diversity but were not in marital or romantic relationships, including family members who identify as gender diverse.

This research utilized a new questionnaire designed to measure attitudes towards sexuality education and gender diversity, consisting of 10 statements, with 5 positively worded statements and 5 negatively worded statements. The findings showed that most of the sample group expressed agreement with positively worded statements regarding sexuality education. These statements included awareness and support for incorporating sexuality education into primary school curricula, recognizing that sexuality education helps reduce risky sexual behaviors, the need to focus on teaching sexuality education that aligns with the gender identities and environments that some children are currently facing, the importance of

providing comprehensive support to teachers and educational resources, and the necessity for ongoing and official communication among parents, students, and schools about sexuality education, all of which were strongly agreed upon in sequential order. As for the negatively worded statements, the sample group expressed the following opinions: that students do not face issues related to rights and gender equality, that sexuality education may lead to curiosity or experimentation, that gender diversity, gender identities, rights, and gender equality are less important than learning about sexuality education in other areas, that academic and professional excellence-focused education is more important than specific subjects, and that accessing appropriate information from various media is sufficient if there are issues related to sexuality education. These opinions were strongly agreed upon in sequential order as well. Furthermore, it was found that the sample group with friends or colleagues in organizations promoting gender diversity had, on average, higher attitudes towards gender diversity compared to the sample group without friends or colleagues in such organizations.

The research findings suggest that relevant organizations should prioritize and emphasize sexuality education, gender diversity, gender identities, gender rights, and gender equality to a greater extent. This is important to reduce stress and pressure among students with diverse gender identities, who may struggle with self-acceptance. Additionally, it is recommended to facilitate effective communication among parents, students, and schools, ensuring continuous education and teaching on sexuality education to enhance understanding and alleviate anxiety related to guidance or encouragement towards curiosity and experimentation.

Keywords: Sexual education, Gender diversity, Parents, Primary school children, Mueang Khon Kaen District

Advisor

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความตั้งใจของผู้วิจัยที่จะสร้างผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ต้องขอขอบคุณสาขาวิชาวิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ วิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่เห็นความสำคัญของความหลากหลายทางเพศและเปิดสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์และวิทยาการทางเพศ (Sexual Science and Technology) เป็นส่วนหนึ่งในวิชาเลือก

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.นพ.มาศ ไม้ประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา ใส่ใจและคอยติดตามความคืบหน้าโดยตลอดจนสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ และขอบพระคุณ ดร.จุมพล รามล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งช่วยแก้ไขข้อบกพร่องจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ และ ดร.นพ.ภาวิต หน่อไชย สำหรับคำชี้แนะในการปรับโครงสร้างสารนิพนธ์ฉบับนี้

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากคณาจารย์และผู้ประสานงานของสาขาวิชาวิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพหลายท่านที่คอยอำนวยความสะดวกในขั้นตอนต่าง ๆ ของการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ รวมถึงผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณความร่วมมือจากกลุ่มผู้ปกครองเด็กช่วงประถมในจังหวัดขอนแก่นที่ร่วมตอบแบบสอบถาม รวมถึงโรงเรียนเป้าหมายที่ให้ความอนุเคราะห์ ส่งต่อเอกสารเชิญชวนเพื่อนผู้ปกครองให้ร่วมกันตอบแบบสอบถาม สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากทุกท่านและสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

จุรีรัตน์ อินทิสัณห์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	2
1.4 ประโยชน์ของการศึกษาวิจัย.....	3
1.5 นิยามที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.6 จริยธรรมการวิจัย.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 สุขภาพ ความหมาย และบทความที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.2 ความหลากหลายทางเพศ ความหมาย และบทความที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.3 เพศวิถีศึกษา และบทความที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	15
3.1 วิธีดำเนินการวิจัย.....	15
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	15
3.3 เครื่องมืองานวิจัย.....	16
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	18
4. ผลการวิจัย.....	19
4.1 ลักษณะพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	19
4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ.....	21
4.3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลาย.....	23
ทางเพศ	

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับสัมพันธภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้าง.....	28
ความสัมพันธ์ในครอบครัวของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม	
4.5 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษา และ.....	29
ความหลากหลายทางเพศของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม	
4.6 แสดงข้อมูลความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับ.....	31
การเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษา และความหลากหลายทางเพศ	
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	33
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	33
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	34
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	36
บรรณานุกรม.....	38
ภาคผนวก.....	41
ก เอกสารรับรองโครงการวิจัย.....	42
ข แบบสอบถามในการวิจัย.....	45
ค เอกสารเชิญชวน.....	53
ง เอกสารขอลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลการทำสารนิพนธ์.....	55
จ เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย.....	57
ฉ เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย.....	62
ช ภาพประกอบการลงพื้นที่เก็บข้อมูลงานสารนิพนธ์.....	65
ประวัติผู้เขียน.....	67

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร.....	19
เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และความสัมพันธ์กับนักเรียน	
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละแบบสำรวจปัจจัยด้านบุคคลเกี่ยวกับความหลากหลาย.....	22
ทางเพศ.ของผู้ตอบแบบสอบถาม ในส่วนของการมีเพื่อน เพื่อนร่วมงาน คนรัก หรือสมาชิกในครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศ	
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละแบบสำรวจทัศนคติในส่วนของกรยอมรับเรื่อง.....	23
ความหลากหลายทางเพศ	
4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษา.....	25
และความ หลากหลายทางเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	
4.5 แสดงจำนวนและร้อยละทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษา.....	26
และความหลากหลายทางเพศ แยกตามคำถามของผู้ตอบแบบสอบถาม	
4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับสัมพันธภาพครอบครัว การทำกิจกรรม.....	28
เสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ของผู้ตอบแบบสอบถาม	
4.7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษา.....	30
และความหลากหลายทางเพศ แยกตามปัจจัยข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่แตกต่างกัน	
4.8 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับ.....	32
การเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษา และความหลากหลายทางเพศ ระหว่างการมีเพื่อน หรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศที่แตกต่างกัน	
4.9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับ.....	32
การเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษา และความหลากหลายทางเพศ ระหว่างสัมพันธภาพ ครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวที่แตกต่างกัน	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความหลากหลายทางเพศกับพื้นที่ปลอดภัยที่เราควรมีให้เด็ก จากรายงานขององค์การอนามัยโลก หรือ WHO พบว่าในทุก ๆ ปี เด็กประมาณ 246 ล้านคน ต้องเผชิญกับความรุนแรงเนื่องจากเพศภาวะ รวมถึงการถูกปฏิบัติอย่างเลวร้าย การถูกรังแกทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจ และการคุกคามทางเพศที่โรงเรียนหรือระหว่างไปโรงเรียน

การมีสุขภาวะที่ดีแบบองค์รวมสำหรับกลุ่มเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากกลุ่มนี้มีความเสี่ยงสูงต่อการเผชิญกับปัญหาสุขภาวะในมิติต่าง ๆ ทั้งสุขภาวะทางกาย ทางใจ และทางสังคม สถานภาพที่ผู้มีความหลากหลายทางเพศประสบ อาจเกิดขึ้นจากการตีตรา ความยากลำบากในการรับรู้ตนเองและการยอมรับตนเอง การลดปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากมีผลต่อคุณภาพชีวิตและการเติบโตของเด็กในกลุ่มนี้ ครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและยอมรับเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยควรมีการเข้าใจลึกซึ้งในตนเองของเด็ก ไม่เปรียบเทียบเด็กกับบรรทัดฐานทางสังคม และให้ความสำคัญแก่ความเป็นอิสระและความสุขของเด็ก การสร้างการเรียนรู้และความเข้าใจในเรื่องเพศและความหลากหลายทางเพศเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เด็กสามารถแสดงตนอย่างอิสระ ใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข และพัฒนาทางร่างกายและจิตใจอย่างเต็มตัว

สำหรับโรงเรียนที่เป็นสถานที่สำคัญสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ นอกจากนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนและป้องกันความรุนแรงทางเพศและการละเมิดทางเพศ การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความตระหนักและความเข้าใจในเรื่องเพศภาวะเป็นสิ่งสำคัญ และครอบครัวควรสนับสนุนและเข้าใจลึกซึ้งในเรื่องนี้ เพื่อให้บุคลากรทางการศึกษาและบุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจและรับมือกับความต้องการของกลุ่มเด็กนี้อย่างเหมาะสมและเป็นกันเอง

สำหรับสังคมทั้งหมด ควรเพิ่มความตระหนักและการให้การสนับสนุนแก่ผู้มีความหลากหลายทางเพศ โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มที่สนับสนุนและองค์กรที่ทำงานในเรื่องนี้ การแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศเป็นกระบวนการซับซ้อนและต้องการความร่วมมือจากหลายกลุ่มผู้สนับสนุน เช่น รัฐบาล องค์กรนักวิชาการ องค์กรสังคม และสังคมทั้งหมด เพื่อสร้างสังคมที่ยอมรับและเป็นกำลังใจต่อความหลากหลายทางเพศ และให้โอกาสแก่เด็กที่มีความหลากหลายทางเพศในการพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตัว

รายงานการสำรวจ Being LGBTI in Asia and the Pacific จากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ หรือ UNDP ในปี พ.ศ. 2561-2562 ชี้ว่าชีวิตของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยยังคงถูกจำกัดสิทธิและเผชิญกับการตีตราและการเลือกปฏิบัติตามทัศนคติของสังคม นอกจากนี้ยังมีความเชื่อและทัศนคติในทางลบต่อกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยอยู่เช่นกัน ทั้งนี้อุปสรรคเหล่านี้จำเป็นต้อง

รับมือและดำเนินการเพื่อให้กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศสามารถแสดงตนและพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ในสังคมไทย

จากการรวบรวมข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ พบว่าการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษามีบทบาทสำคัญในการเตรียมเด็กให้มีชีวิตที่สมบูรณ์ ปลอดภัย และสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ในโลกที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพได้ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาจิตวิทยาพัฒนาการและมาตรฐานเพศวิถีก็เชื่อว่าเด็กและเยาวชนควรได้รับข้อมูลด้านเพศวิถีและสุขภาพทางเพศโดยเร็วที่สุดและอย่างเข้าถึงรอบด้านที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยที่เด็กอายุระหว่าง 5 -13 ปี (ชั้นประถมศึกษา) ในประเทศส่วนใหญ่จะใช้เวลาในโรงเรียนค่อนข้างมาก ทำให้โรงเรียนสามารถเข้าถึงเด็กจำนวนมากอีกทั้งยังมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสอนเพศวิถีศึกษาได้อย่างต่อเนื่องด้วยเนื้อหาใหม่ที่ต่อยอดจากเดิมไปเรื่อย ๆ

ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาความเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพทางกาย ทางใจ และทางสังคม ในเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ อย่างถูกต้องอย่างเหมาะสม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมถึงการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตนในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งจังหวัดขอนแก่นเป็นจังหวัดที่อยู่ศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดขอนแก่นเองมีจำนวนประชากรรวมประมาณ 1.8 ล้านคน และหากนับรวมกันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว จะมีประชากรรวมกันทั้งสิ้นประมาณ 21 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประเทศไทย

เพื่อนำผลจากการศึกษาที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานหาแนวทางในการวางแผนเพื่อลดปัญหาการยอมรับตัวตนของกลุ่มเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ และแนวทางในการส่งเสริมให้กลุ่มเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ มีสุขภาพที่สมบูรณ์แบบองค์รวม ทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าเปี่ยมด้วยคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาประเทศต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในจังหวัดขอนแก่นต่อการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศของบุตรหลานของตน

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยงานวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตด้านเนื้อหาโดยใช้แนวคิดจากแนวปฏิบัติสากลทางวิชาการเรื่องเพศวิถีศึกษาระดับปรับปรุงใหม่ ขององค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) โดยมุ่งเน้นสำรวจทัศนคติของผู้ปกครอง ในการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตนในระดับประถมศึกษา ซึ่งได้กำหนดขอบเขตประชากรเป็นผู้ปกครองในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

1.4 ประโยชน์ของการศึกษาวิจัย

1.4.1 ผลจากการวิจัยสามารถช่วยให้เกิดแนวทางในการให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อเยาวชน และผู้ปกครอง หรือผู้ที่สนใจ

1.4.2 ผลจากการวิจัยสามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ได้

1.4.3 ให้สถาบันการศึกษาหันมาคัดบุคลากรที่จะมาเป็นครูผู้ให้ความรู้ ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเปิดกว้างเพื่อให้ เกิดประโยชน์กับเด็กและผู้ปกครอง

1.5 นิยามที่ใช้ในการวิจัย

“สุขภาพองค์รวม” หมายถึง การมอบความสำคัญในทุกด้านของสุขภาพ ไม่เพียงแต่สุขภาพทางกายเท่านั้น แต่รวมถึงสุขภาพทางจิตใจ สังคม และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง สุขภาพองค์รวมให้ความสำคัญกับความสมดุลและความเป็นระบบของทุกด้าน ซึ่งการมีสุขภาพองค์รวมอย่างดีจะเป็นการเติบโตและพัฒนาทั้งทางกายและจิตใจให้เติบโตไปในทางที่ดี ไม่ใช่เพียงแค่การไม่ป่วยหรือปรากฏอาการป่วย แต่เป็นสภาวะที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางกายและจิตใจ ซึ่งสามารถปรับตัวและดำเนินชีวิตอย่างเต็มที่ มีความสุข และสามารถสร้างความสมดุลระหว่างการทำงาน การพักผ่อน การศึกษา ความรู้สึกที่ดี และการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นอีกด้วย

“พื้นที่ปลอดภัย” หมายถึง พื้นที่ที่คนสามารถเป็นตัวของตัวเองได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลหรือกลัวถูกตัดสินหรือถูกกดดันให้เปลี่ยนแปลง ในพื้นที่ปลอดภัยคนสามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเสรี ไม่ว่าจะเป็นความคิดเห็น แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยไม่ต้องกังวลว่าจะได้รับการตัดสินหรือตำหนิจากผู้อื่น พื้นที่ปลอดภัยจะเป็นที่ที่คนรู้สึกสบายใจและมีความเป็นอิสระในการแสดงออก อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่คนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ถกเถียง หรือมีการปะทะกันได้อย่างเสรี โดยยังคงความปลอดภัยในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้คนรู้สึกมั่นใจและสามารถทำตามสิ่งที่ต้องการได้อย่างเต็มที่

“การตีตรา” (stigmatization) หมายถึง กระบวนการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการลดคุณค่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ๆ โดยทั่วไปมีต้นกำเนิดจากอำนาจหรือความเชื่อที่แตกต่าง การตีตรามักเกิดขึ้นเมื่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลถูกกล่าวหาหรือถูกบังคับให้รับภาพลบในสังคม ผลกระทบจากการตีตราสามารถทำให้บุคคลหรือกลุ่มนั้นรู้สึกเศร้าหรือหดหู่ ลดความเชื่อมั่น ลดสิทธิ หรือถูกละเมิดในสิทธิส่วนบุคคลและสังคมอื่น ๆ นอกจากนี้ยังสร้างความผิดหวัง กังวล และความเครียดได้

“การเลือกปฏิบัติ” (discrimination) หมายถึง กระบวนการที่ผู้คนทำการปฏิบัติ (กระทำหรือไม่กระทำ) ในทางที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่เท่าเทียมต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเหตุผลที่เกี่ยวข้องมาจากสถานะหรือสภาพของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้น เช่น เพศ เชื้อชาติ เชื้อชาติ ศาสนา วัยหรือความต่างกันทางอื่น ๆ การเลือกปฏิบัติส่งผลกระทบต่อทางสังคมและส่งผลทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ถูกเลือกปฏิบัติรู้สึกถูกต้อมน้อยลง มีความผิดหวัง ลดคุณค่า หรือถูกบังคับให้เปลี่ยนแปลงตนเอง เพื่อให้มีความเท่าเทียมและยุติธรรมในสังคม

“ผู้ปกครอง” หมายถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่ให้การดูแลและอุปการะเลี้ยงดูเด็กที่อยู่ภายใต้ความดูแลของตน ส่วนใหญ่อาจเป็นพ่อแม่ที่เป็นผู้ปกครองหลักของเด็ก แต่ยังสามารถรวมถึงปู่ย่าตายาย หรือญาติผู้ใหญ่อื่น ๆ ที่รับผิดชอบดูแลเด็กตามความสัมพันธ์ตามธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น ผู้ปกครองต้องคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและไม่ปล่อยให้เด็กอยู่ในสภาวะที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือจิตใจ และเพื่อให้เด็กมีการเติบโตและพัฒนาอย่างเหมาะสม ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะที่สอดคล้องกับธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น และสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และการเตรียมความพร้อมในชีวิตของเด็กในทุก ๆ ด้าน

“เพศ” หมายถึง ความเป็นหญิงและความเป็นชาย ซึ่งมีความสัมพันธ์กับรูปร่างและความแตกต่างทางชีวภาพระหว่างเพศชายและเพศหญิง การเป็นเพศแต่ละแบบสามารถกำหนดโดยสรีระหรือความประสงค์ของเจ้าของสรีระนั้น และอาจหมายถึงรวมถึงเพศภาวะและเพศวิถีด้วย

“เพศภาวะ” หมายถึง ภาวะความเป็นหญิงหรือความเป็นชายที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมในช่วงเวลาหนึ่ง ภาวะนี้อาจเกิดจากคุณสมบัติทางชีวภาพและความแตกต่างในระดับฮอร์โมน แต่การตัดสินใจเรื่องเพศภาวะนั้นอาจมีการเกิดผลจากสังคมและวัฒนธรรมด้วย

“เพศวิถี” หมายถึง ค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ โดยเพศวิถีสามารถแปรผันได้ตามวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถครอบคลุมประเด็นเช่นบทบาทเพศ ความเท่าเทียมทางเพศ และความรับรู้เกี่ยวกับเพศต่าง ๆ

“สุขภาพทางเพศ” หมายถึง สภาวะความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายและจิตใจของบุคคลที่เป็นผลสัมฤทธิ์อันเกิดจากการมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ มีความรู้ความเข้าใจ และได้รับความคุ้มครองสิทธิและสุขภาพทางเพศ

“สุขภาพทางเพศ” หมายถึง สภาวะที่ร่างกายและจิตใจของบุคคลมีความสมบูรณ์แข็งแรง ซึ่งเป็นผลมาจากการมีแนวคิดที่ดีต่อเรื่องเพศ สุขภาพทางเพศมีความสำคัญในการสร้างความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับบุคคลทุกคน นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้องและได้รับการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพทางเพศที่เหมาะสมด้วย

“ความหลากหลายทางเพศ” (Gender diversity) หมายถึง ความหลากหลายของคุณลักษณะทางเพศในสังคมที่ไม่จำกัดเพียงแค่เพศชายและเพศหญิง ความหลากหลายทางเพศเน้นที่การรับรู้ว่ามีมนุษย์มีความหลากหลายในการรูปแบบและเส้นทางทางเพศที่แตกต่างกันไป และอาจมีความหลากหลายในแง่ของอัตลักษณ์เพศ (gender identity) บทบาททางเพศ (gender roles) และการแสดงออกทางเพศ (gender expression) ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับคำจำกัดเพศ "ชาย" หรือ "หญิง" ที่ถูกกำหนดตามเพศตามธรรมชาติทางกายภาพ หรือเพศที่กำหนดตามบทบาททางสังคมที่คาดหวังให้คนแต่ละเพศปฏิบัติตาม ซึ่งความหลากหลายทางเพศอาจประกอบด้วยคนที่รู้สึกว่าเป็นเพศชาย เพศหญิง หรือทั้งสองเพศ แต่ยังมีคนที่รู้สึกว่าเป็นเพศที่ไม่ได้แบ่งเป็นชายหรือหญิง อาจเรียกตนเองว่าเป็นเพศที่สองหรือทางเพศอื่น ๆ เช่น เพศที่สาม, เพศไม่แบบไบนารี (non-binary gender), เพศที่กำหนดเอง (self-identified gender) เป็นต้น บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

อาจมีความรู้สึกหรืออัตลักษณ์ทางเพศที่แตกต่างจากเพศที่กำหนดให้ตามเพศชายหรือเพศหญิง และอาจเลือกที่จะแสดงออกเพศตัวเองในลักษณะที่แตกต่างกันไปจากคาดหวังสังคม เช่น รูปแบบการแต่งกาย พฤติกรรมหรือพูดคุยในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับเพศของตนเอง

“เพศวิถีศึกษา” (Gender and Sexuality Education) หมายถึงกระบวนการการเรียนรู้และการสอนที่เน้นเรื่องเพศและความสัมพันธ์ทางเพศในบริบทของวัฒนธรรมที่เหมาะสมและครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กระบวนการเรียนการสอนเหล่านี้มุ่งเน้นการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ การทำงานของสรีระ และการดูแลสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น ทศนคติ ค่านิยม สัมพันธภาพ พฤติกรรมทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอชไอวี/เอดส์ การป้องกันการตั้งครรภ์ มิติทางสังคม วัฒนธรรมที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศ โดยเน้นการสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางเพศที่มั่นคงและสมดุล เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเพศและความสัมพันธ์ทางเพศได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้เพศวิถีศึกษายังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเห็นความสำคัญของความเท่าเทียมทางเพศ การเคารพความแตกต่างทางเพศ และการเป็นกันเองในเรื่องเพศด้วย

1.6 จริยธรรมการวิจัย

ผู้เข้าร่วมวิจัยจะได้รับเอกสารความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย หลังได้รับชี้แจงอย่างละเอียดถึงประโยชน์ และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัย และจะขอยุติการวิจัยเมื่อใดก็ได้สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพาบัณฑิตยเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบการวิจัยที่ถูกต้องเหมาะสมข้อมูลในการตอบแบบสอบถามของท่านจะถูกเก็บรักษาไว้ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล แต่จะรายงานผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมถึงการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตน ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 สุขภาพ ความหมาย และบทความที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความหมายของสุขภาพ

องค์การอนามัยโลกได้นิยามความหมายของสุขภาพไว้ว่าเป็นสภาวะแห่งความสมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่การปราศจากโรคภัยไข้เจ็บเท่านั้น¹ สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดความหมายของ "สุขภาพ" ว่าเป็น "ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล"² และ ใกล้เคียงกับความหมายของ "สภาวะที่สมบูรณ์สุขภาพ" ของนายแพทย์ประเวศ วะสี ที่ว่า สภาวะที่สมบูรณ์ ทั้งสภาวะทางกาย สภาวะทางจิต สภาวะทางทางสังคม และสภาวะทางทางปัญญา³

นั่นคือ "สุขภาพ" ไม่ใช่แค่การมีร่างกายที่แข็งแรงเท่านั้น แต่ยังเน้นถึงการมีจิตใจที่สมดุลและสุขภาพทางปัญญาที่พร้อมที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมถึงการมีความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีและเชื่อมโยงกับสังคมโดยรอบอย่างสมดุล ภาวะสุขภาพที่สมบูรณ์และสมดุลนี้ถือเป็นเป้าหมายของการดำเนินงานด้านสุขภาพทั้งในระดับบุคคลและระดับชุมชน โดยมุ่งเน้นการสร้างสภาวะสุขภาพที่ดีที่สุด สำหรับผู้คนในสังคมทั้งหมด

สภาวะทางร่างกาย (Physical health) เกี่ยวข้องกับสภาวะที่ร่างกายมีความสมบูรณ์แข็งแรง ฟิ้นฟูและรักษาสุขภาพด้วยการดูแลอย่างเหมาะสม ซึ่งรวมถึงการรับประทานอาหารที่เพียงพอและสมดุล การออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงทางกาย การรักษาทางการแพทย์ เช่น การตรวจสุขภาพประจำปี การพบแพทย์เมื่อเจ็บป่วย และการป้องกันโรคต่าง ๆ

สภาวะทางจิตใจ (Mental health) เกี่ยวข้องกับสภาวะที่มีความสมดุลและความสุขทางจิตใจ มีความสามารถในการจัดการกับความเครียด ความวิตกกังวล และปัญหาทางจิตใจอื่น ๆ ให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด และสามารถพัฒนาความสุขในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

สภาวะทางสังคม (Social health) เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในกลุ่มสังคม ซึ่งรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนรอบข้าง การมีความสัมพันธ์ทางสังคมที่เชื่อมโยงกับครอบครัว การมีสัมพันธ์ภาพทางเพศที่สมดุล การมีเครือข่ายสังคมที่สร้างสรรค์ และการมีบทบาททางสังคมที่เข้ากันได้กับสังคม

สภาวะทางร่างกาย (Physical health) ประกอบด้วย ร่างกายมีความสมบูรณ์แข็งแรง ฟิ้นฟูและรักษาสุขภาพด้วยการดูแลอย่างเหมาะสม ซึ่งรวมถึงการรับประทานอาหารที่เพียงพอ และสมดุลการออกกำลังกาย

กายเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงทางกาย การนอนหลับที่เพียงพอ การรักษาทางการแพทย์ เช่น การตรวจสุขภาพประจำปี การพบแพทย์เมื่อเจ็บป่วย และการป้องกันโรคต่าง ๆ เป็นต้น

สุขภาวะทางจิตใจ (Mental health) ประกอบด้วย สุขภาพทางจิตที่ดี ซึ่งรวมถึงความดี ความงาม ความสวย และความมีสติ การรักษาสุขภาวะทางจิตเป็นสิ่งสำคัญ เช่น การพักผ่อนอย่างเพียงพอ การจัดการกับความเครียดและความกังวล การให้ความสำคัญแก่การพัฒนาทักษะทางจิตใจ เช่น การเรียนรู้ การทำกิจกรรมที่สร้างความสุข การเรียนรู้การจัดการอารมณ์และสภาวะอารมณ์ และการรักษาสติปัญญา ซึ่งองค์การอนามัยโลกให้คำจำกัดความ “สุขภาพจิต” ว่า “สภาพสุขภาวะที่บุคคลรับรู้ศักยภาพของตน สามารถรับมือกับความเครียดในชีวิต สามารถทำงานให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ และสามารถทำ ประโยชน์ให้แก่สังคมของตนได้”⁴

สุขภาวะทางสังคม (Social health) ประกอบด้วยความสัมพันธ์ที่ดีทั้งในระดับครอบครัวและระดับสังคม มีการร่วมตัวร่วมคิด ร่วมทำ มีความเป็นชุมชน การมีเครือข่ายสังคมที่สร้างสรรค์ และการมีบทบาททางสังคมที่เข้ากันได้

สุขภาพทางปัญญา (Intellectual health) ประกอบด้วยการมีปัญญาที่คิดวิเคราะห์และมีความเข้าใจรอบรู้เท่าทัน และสามารถใช้ปัญญาในการแก้ไขปัญหาและตัดสินใจที่ถูกต้อง การพัฒนาทักษะทางปัญญาสามารถทำได้ผ่านการเรียนรู้ การศึกษา และการติดตามความรู้ใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น สุขภาพไม่เพียงแต่การปราศจากโรคหรือภัยไข้เจ็บเท่านั้น แต่เป็นสภาวะความสมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข ควรให้ความสำคัญและการดูแลเรื่องสุขภาพทั้งสี่ด้านเพื่อความเป็นอยู่ที่มีคุณภาพในทุกด้านของการดำเนินชีวิต

2.1.2 สุขภาพองค์รวมและบทความที่เกี่ยวข้อง

สุขภาพองค์รวมนั้นมีพื้นฐานอยู่บนหลักการของธรรมชาติ คือองค์ประกอบทั้งหมดนั้นประกอบไปด้วยส่วนย่อยต่าง ๆ ที่ต้องพึ่งพากัน และหากชีวิตจะต้องดำรงอยู่ได้ ส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ไม่สามารถแยกออกจากกัน ผลที่เกิดขึ้นกับส่วนใดส่วนหนึ่งนั้นย่อมส่งผลถึงส่วนอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน ดังนั้นสุขภาพองค์รวมจึงหมายถึงสุขภาพในด้านต่าง ๆ ทั้งสุขภาพทางกาย สุขภาพทางจิต สุขภาพทางอารมณ์ และสุขภาพทางจิตวิญญาณที่ทำงานสัมพันธ์กัน โต้ตอบกับทุกสิ่งแวดล้อมรอบตัวอยู่ตลอดเวลา สภาวะเช่นนี้คือ การมีสุขภาพหรือสุขภาพที่ดีนั่นเอง⁵

สุขภาพที่ดีแบบสมบูรณ์สูงสุดนั้น มิใช่จะมาจากการกินยาชนิดเดียว หรือฉีดยาแบบนั้นแบบนี้ทุกเดือน หรือกินอาหารเสริมเพียงอย่างเดียว แต่สุขภาพที่ดีจะต้องเป็นการดูแลสุขภาพในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อสุขภาพในทางที่ถูกต้อง กล่าวคือ เป็นวิถีชีวิตที่ส่งผลต่อการเกิดภาวะสุขภาพสมบูรณ์สูงสุดนั่นเอง⁶

สุขภาพองค์รวม หมายถึง สุขภาพของบุคคลที่มีการบูรณาการทั้งของร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ โดยการดูแลสุขภาพนั้นจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิต

มีความรู้ ความคิด ความเชื่อศาสนาขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม สภาพสังคม สิทธิเสรีภาพ ตลอดจนรูปแบบของการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ที่สามารถดูแลสุขภาพตนเองแบบองค์รวมจะต้องมีความรู้ ความ สามารถ มีประสบการณ์ความเข้าใจในสุขภาพของมนุษย์และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้⁷

2.1.3 สุขภาพทางเพศและบทความที่เกี่ยวข้อง

“สุขภาพทางเพศ” หมายถึง สภาวะที่ร่างกายและจิตใจของบุคคลมีความสมบูรณ์แข็งแรง ซึ่งเป็นผลมาจากการมีแนวคิดที่ดีต่อเรื่องเพศ สุขภาพทางเพศมีความสำคัญในการสร้างความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับบุคคลทุกคน นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้องและได้รับการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพทางเพศที่เหมาะสมด้วย⁸

“ภาวะที่มีความทุกข์ในเพศสภาพ” หรือ Gender Dysphoria (GD) เป็นภาวะที่มีความทุกข์ใจเกี่ยวกับเพศสภาพของตนที่ไม่ตรงกับเพศที่กำหนดตามเพศกำเนิด ซึ่งการวินิจฉัย GD ถูกทำอย่างเป็นระบบโดยนักจิตวิทยาและแพทย์ตามคำแนะนำและเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคู่มือการวินิจฉัยและสถิติสำหรับความผิดปกติทางจิต (Diagnostic and Statistical Manual – DSM) การเรียกว่า "ความทุกข์ใจในเพศสภาพ" (Gender Dysphoria) แทนคำว่า "ภาวะเพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด" เพื่อหลีกเลี่ยงคำว่า "ความผิดปกติ" (disorder) และการเปลี่ยนหลักเกณฑ์วินิจฉัยใหม่ในคู่มือ DSM-V เป็นเรื่องที่ยกแบบมาเพื่อเป็นการยอมรับและให้การเข้าใจที่เข้ากันได้มากขึ้นกับประสบการณ์และความรู้สึกของบุคคลที่มีความทุกข์ใจในเรื่องของเพศสภาพตนเอง การเปลี่ยนแปลงนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสนับสนุนและให้การดูแลที่เหมาะสมตรงกับประสบการณ์และความต้องการของบุคคลดังกล่าว⁹

“ความไม่สอดคล้องของเพศภาวะในเด็ก” นั้นหมายความว่า เด็กมีความรู้สึกและความตั้งใจที่จะมีเพศสภาพที่แตกต่างจากเพศที่กำหนดโดยเพศทางกายภาพ การไม่สอดคล้องอาจแสดงออกทางพฤติกรรมและความชอบในเพศสภาพที่แตกต่าง อาทิเช่น การจินตนาการในการเล่น ของเล่น เกม หรือกิจกรรมต่าง ๆ อาจเน้นไปที่เพศสภาพที่ตรงกับเพศทางจิตใจมากกว่าเพศสภาพที่เด็กมีอยู่ในปัจจุบัน รวมถึงเพื่อนเล่นที่มีเพศสภาพที่ตรงกับเพศทางจิตใจมากกว่าเพศสภาพที่เด็กเป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความไม่สอดคล้องในเพศสภาพในเด็กมีระยะเวลาที่คงที่ประมาณสองปีหลังจากเริ่มแสดงความรู้สึกและความตั้งใจที่ไม่สอดคล้องกับเพศทางกายภาพที่มีอยู่ ระยะเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่เด็กมีการสำรวจและรับรู้เพศทางเพศสภาพของตนเองอย่างเต็มที่ และมีความต้องการที่จะมีเพศสภาพทางกายภาพที่สอดคล้องกับเพศทางจิตใจของตน อย่างไรก็ตามการประเมินและการวินิจฉัยไม่สามารถทำได้เพียงแค่ว่าจากพฤติกรรมและความชอบทางเพศสภาพที่ต่างกัน การวินิจฉัยจะใช้วิธีการทางจิตวิทยาและแพทย์ ซึ่งอาจรวมถึงการสัมภาษณ์เด็กและครอบครัว เพื่อประเมินความรู้สึกเกี่ยวกับเพศสภาพของตนเอง และความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศทางกายภาพที่สอดคล้องกับเพศทางจิตใจของเด็ก¹⁰

โดยภาพรวมทั้งหมดจึงเห็นได้ว่า การมีสุขภาพสมบูรณ์สูงสุดเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญ และสุขภาพทางเพศเป็นอีกปัจจัยสำหรับการมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติ ดังจะเห็นได้จากคำจำกัดความขององค์การอนามัยโลก หรือ World Health Organization (WHO) ในการกำหนด “สุขภาพทางเพศ” (Sexual Health) ซึ่งมุ่งเน้นไปที่มิติทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยสุขภาพทางเพศ

ไม่เพียงแค่มุ่งหมายถึงสภาวะที่ไม่มีโรค ความผิดปกติ หรือความทุพพลภาพเท่านั้น แต่มีความหมายที่กว้างขวางกว่านั้น สุขภาพทางเพศในประเด็นนี้ให้ความสำคัญกับแนวทางเชิงบวกและการให้เกิดริเริ่มในเรื่องเพศและความสัมพันธ์ทางเพศ ที่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โดยมุ่งหวังให้ผู้คนสามารถมีประสบการณ์ทางเพศที่น่าพึงพอใจและปลอดภัย โดยไม่มีการบีบบังคับ การเลือกปฏิบัติ หรือความรุนแรง ในการบรรลุและรักษาสุขภาพทางเพศ สิทธิทางเพศของทุกคนควรได้รับการเคารพ คุ้มครอง และปฏิบัติตามความเข้าใจและการปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องในเรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสังคมที่ยุติธรรมและเชื่อมโยงกันได้อย่างสมดุล ซึ่งองค์การอนามัยโลกกำหนดให้สุขภาพทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของสุขภาพทั้งประชากร และยืนยันว่าสุขภาพทางเพศเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยไม่ว่ากันว่าเพศหรือที่มาทางเพศของบุคคลนั้นจะเป็นอย่างไร¹¹

2.2 ความหลากหลายทางเพศ ความหมาย และบทความที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 นิยามความหลากหลายทางเพศ

บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้สึกหรือการรับรู้ทางเพศที่แตกต่างจากเพศทางชีววิทยาที่กำหนดโดยเพศทางกายภาพ หรือมีลักษณะการแสดงออกทางเพศที่ไม่สอดคล้องกับเพศทางกายภาพของตนเอง ตัวอย่างเช่น รักเพศเดียวกัน (homosexual) หรือบุคคลที่มีความรักและความพึงพอใจทางเพศต่อบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน รักสองเพศ (bisexual) หรือบุคคลที่มีความรักและความพึงพอใจทางเพศต่อทั้งเพศชายและเพศหญิง คนข้ามเพศ (transgender) หรือบุคคลที่มีเพศทางชีววิทยาที่ไม่สอดคล้องกับเพศที่ถูกกำหนดเมื่อเกิด และอาจเลือกที่จะปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขเพศทางกายภาพให้สอดคล้องกับเพศทางจิตใจของตน และคนที่มีลักษณะเพศทางชีววิทยาไม่ชัดเจน (intersex) หรือบุคคลที่มีลักษณะทางกายภาพทางเพศที่ไม่สามารถจำแนกได้อย่างชัดเจนเป็นเพศชายหรือเพศหญิง เป็นต้น ซึ่งการมีความหลากหลายทางเพศอาจทำให้บุคคลดังกล่าวได้รับผลกระทบทางสังคม เช่น การเผชิญกับความเหลื่อมล้ำ การกระทำที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง ความเหยียดหยาม หรือการถูกปฏิเสธหรืออาศัยกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมได้¹²

“ความหลากหลายทางเพศ” หรือ Sexual and Gender Diversity เป็นคุณลักษณะที่แสดงถึงความแตกต่างในอัตลักษณ์ทางเพศที่ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน ไม่สามารถถูกกำหนดเพียงแค่เป็นชายหรือหญิงตามธรรมชาติหรือระบบเพศที่สังคมกำหนดไว้เท่านั้น บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมักถูกมองว่าเป็นกลุ่มคนที่แปลกแยกและมีภาพลักษณ์ในทางลบ เนื่องจากมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับมาตรฐานสังคม เชื่อมโยงกับความเจ็บป่วยที่บุคคลในกลุ่มนี้อาจต้องพยายามปิดบังตัวตนที่แท้จริงเพื่อหลีกเลี่ยงการต่อต้านและการถูกมองว่าเป็น “ผู้ผิดปกติทางจิต” อาจจะเป็นการปกปิดซ่อนเร้นหรือถูกมองว่าเป็นสิ่งแปลกประหลาด สถานการณ์เช่นนี้ส่งผลกระทบมากต่อสุขภาพทั้งทางกายและทางจิต ทำให้กลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศกลายเป็น “คนกลุ่มน้อยทางเพศ” หรือ Sexual and Gender Minority ไม่ว่าจะเป็เกย์ ไบเซ็กซ์ชวล เลสเบี้ยน ผู้หญิงข้ามเพศ หรือเพศอื่น ๆ พวกเขามักได้รับแรงกดดันจากความไม่เป็นธรรม การถูกล้อเลียน การไม่ได้รับการยอมรับจาก

บุคคลรอบตัว เพื่อนในโรงเรียน สถานที่ทำงานหรือแม้แต่สมาชิกในครอบครัว ซึ่งสภาวะดังกล่าวสามารถก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพทั้งทางกายและจิตได้¹²

2.2.2 ความหลากหลายทางเพศกับสุขภาพจิต

เรอโน เมแยร์ ผู้แทนโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (2562) กล่าวถึง ผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไว้ว่า ผู้มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTI: Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender and Intersex) เป็นกลุ่มประชากรชายขอบที่ถูกกีดกันมากที่สุดกลุ่มหนึ่งในสังคมทั่วโลก บุคคลกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะเผชิญหน้ากับการถูกเลือกปฏิบัติ เนื่องด้วยวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ สูงกว่า กลุ่มอื่น ๆ หากเปรียบเทียบกับกลุ่มคนรักต่างเพศ (Cisgender) ในประเทศไทย ถึงแม้ว่าผู้มีความหลากหลายทางเพศจะได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้นและพบเห็นได้ตามที่สาธารณะและ สื่อต่าง ๆ แต่ผู้มีความหลากหลายทางเพศจำนวนมากยังคงเผชิญกับการกีดกัน การล่วงละเมิด และความรุนแรงใน ครอบครัว สถาบันการศึกษา สถานที่ทำงาน และชุมชน ซึ่งการละเมิดต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศเกิดขึ้นในหลายรูปแบบ ตั้งแต่เรื่องตลกล้อเลียนที่ดูเหมือนจะไม่มีพิษภัย จนถึงคำพูดดูถูกเหยียดหยาม การปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม และในกรณีที่รุนแรงที่สุดคือ การถูกทำร้ายร่างกาย มีผู้มีความหลากหลายทางเพศอีก จำนวนมากมายเหลือเกินที่ยังต้องเผชิญกับอคติในทุกหนแห่งตลอด ชีวิตของพวกเขา¹³

รายงานผลสำรวจเรื่องการเลือกปฏิบัติและทัศนคติทางสังคมต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย กล่าวถึง ความเครียดจากการถูกตีตราและอคติที่มีผลต่อสุขภาพจิตของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศไว้ดังนี้ “ภาวะเครียดของชนกลุ่มน้อย” ส่งผลให้สุขภาพจิตและร่างกายแย่ลง ภาวะเครียดของชนกลุ่มน้อยครอบคลุมทั้งหมด 4 ระดับ ซึ่งมีการตีตราและอคติเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้มีความหลากหลายทางเพศ¹³

ระดับแรก เป็นภาวะความเครียดที่เริ่มจากการประสบการณ์การถูกตีตรา และการถูกเลือกปฏิบัติ หรือการปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างมีอคติจากคนรอบตัว

ระดับที่สอง เป็นภาวะความเครียดที่เกิดจากการต้องคอยระวังตัวอยู่ตลอดเวลาเพื่อป้องกันการเผชิญกับสถานการณ์และการถูกปฏิบัติอย่างมีอคติซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ระดับที่สาม เป็นภาวะความเครียดที่เกิดจากการพยายามปิดบังความเป็นตัวตนเพื่อหลีกเลี่ยงจากการถูกตีตราและอคติ

ระดับที่สี่ เป็นภาวะความเครียดที่เกิดจากการซึมซับข้อความเชิงลบและแนวคิดแบบเหมารวมที่เกี่ยวกับผู้มีความหลากหลายทางเพศ การถูกตีตราเช่นนี้อาจส่งผลต่อความมั่นใจและการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.2.3 การตีตรา กับ เด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ

“เด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ” หรือ Gender Variant Children (เด็ก GV) คือ เด็กที่รับรู้เพศของตนเองและแสดงพฤติกรรมเพศที่แตกต่างออกไปจากเพศสรีระทางร่างกาย ตัวอย่างเช่น คนข้ามเพศ (transgender) ที่รู้สึกเป็นเพศที่ไม่ตรงกับเพศที่เกิดมา คนที่อยู่นอกระบบชาย/หญิง (non-binary) ซึ่งรับรู้เพศของตนเองไม่ใช่แค่ชายหรือหญิง และคนที่มีเพศไม่สอดคล้องกับเพศที่ถูกกำหนดตั้งแต่แรกเกิด (gender non-

conforming) ที่มีลักษณะและพฤติกรรมเพศที่ไม่เข้ากันกับสภาวะเพศที่มาตรฐาน เด็กกลุ่มนี้มักมีความเปราะบางที่มากและต้องการการดูแลที่เหมาะสม เพื่อสนับสนุนในการรับรู้และการแสดงออกทางเพศของตนเอง อย่างไรก็ตาม เด็กที่มีความหลากหลายทางเพศบางครั้งอาจถูกตีตรา ถูกกีดกัน หรือถูกปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากขาดความเข้าใจและความยอมรับจากสังคมในเรื่องของความหลากหลายทางเพศ¹⁴

“การตีตราทางเพศ” หรือ Sexual stigma ตามนิยามของ Gregory M. Herek นั้นหมายถึง การบั่นทอนคุณค่าของกลุ่มบุคคลที่เป็นคนกลุ่มน้อยทางเพศ (Sexual minorities) โดยผ่านทางกรมีทัศนคติในทางลบ และมองว่ากลุ่มนี้มีสถานะที่ต่ำกว่ากลุ่มที่เป็นไปตามขนบของสังคม สาเหตุเกิดจากพฤติกรรมทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ รูปแบบความสัมพันธ์ และชุมชนที่ไม่สอดคล้องกับขนบของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศและรักต่างเพศ นั่นคือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับความหลากหลายทางเพศและเพศวัฒนธรรมในสังคมที่ยังมีการปกครองหรือสภาวะที่ไม่เหมาะสม เช่น การกีดกันทางสังคม การวิจารณ์ เหยียดหยาม หรือการละเมิดสิทธิและความเป็นธรรมต่อกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศและเพศวัฒนธรรม¹⁵

“รูปแบบการตีตรา” ของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศสามารถสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. การคาดการณ์เกี่ยวกับการตีตรา (Anticipated Stigma) หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศหรือเพศวิถีทางอาจเลือกที่จะไม่กระทำการใด เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตีตราหรือเลือกปฏิบัติเพื่อรอดตัวจากความกลัวนั้น อาจเป็นการปิดบังตัวตนหรือการปฏิเสธตนเองในบางกรณี

2. การตีตราที่รับรู้ หรือ รู้สึกว่าเป็นความปกติ (Perceived, Felt or Normative Stigma) หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศอาจรับรู้ความเชื่อในระดับส่วนบุคคลเกี่ยวกับทัศนคติเชิงลบของสังคมที่กว้างขวาง อย่างเช่นทัศนคติต่องานบริการทางเพศ หรือต่อผู้ที่เป็นเชื้อเอชไอวีหรือผู้ที่มีเพศทางเพศวิถีทางที่แตกต่าง

3. การตีตราทางอ้อม (Vicarious Stigma) หมายถึง การตีตราที่เกิดขึ้นต่อบุคคลอย่างตรงไปตรงมาหรือเป็นผลมาจากเรื่องราวที่ผู้รับรู้ได้ยินเกี่ยวกับประสบการณ์ของบุคคลอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อจิตใจหรือพฤติกรรมของพวกเขา

4. การตีตราตนเอง (Internalized Stigma) หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลที่ถูกตีตรามักอยู่ในสภาวะที่ยอมรับความเชื่อทัศนคติ ความรู้สึก และความเป็นเชิงลบที่มีต่อกลุ่มบุคคลที่ถูกตีตรา ซึ่งอาจทำให้พวกเขายอมรับบทบาทที่ตนเองถูกกำหนดและต้องทำตามสภาพแวดล้อมแบบเรียบง่ายของสังคม

ซึ่งรูปแบบการตีตราเหล่านี้สามารถมีผลกระทบต่อความรู้สึก สภาวะทางจิตใจ และพฤติกรรมของบุคคลที่ถูกตีตราและความเป็นอันตรายต่อคุณภาพชีวิตของพวกเขาได้¹⁵

การศึกษาการตีตราและการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลข้ามเพศในประเทศไทยในบริบทของการรับบริการบริการทางสุขภาพและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง พบว่าผู้ร่วมการวิจัยมองว่าประสบการณ์การถูกล้อเลียนและกลั่นแกล้งเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ได้เป็นอันตราย ความเชื่อแบบนี้เป็นหนึ่งในข้อบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการ

ตีตราตนเอง (Internalized stigma) ซึ่งทัศนคติและพฤติกรรมที่เป็นลบของสังคมถูกมองว่าเป็นเรื่อง "ธรรมชาติ" หรือเป็นสิ่งที่พวกตนสมควรถูกกระทำ นอกจากนี้การศึกษาระดับนี้ยังพบว่าไม่เพียงแต่กลุ่มนักเรียนเท่านั้นที่กลั่นแกล้งเพื่อนที่เป็นบุคคลข้ามเพศ ในบางกรณีครูผู้สอนก็เป็นผู้กลั่นแกล้งนักเรียนหรือนักศึกษาที่เป็นบุคคลข้ามเพศเช่นกัน แม้ว่าการกลั่นแกล้งดังกล่าวอาจมาจากความเชื่อของครูผู้สอนที่ไม่ถูกต้องว่าตนเองกำลังทำหน้าที่ในฐานะครูผู้สอนอยู่¹⁵

2.3 เพศวิถีศึกษา และบทความที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 ความหมายของเพศวิถี

เพศวิถีศึกษาเป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรเพศศึกษาที่มุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในทุกมิติของความนึกคิด อารมณ์ ภายนอก และสังคม เพื่อให้พวกเขาพร้อมที่จะเข้าสู่สังคมอย่างเต็มที่ พัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้อง ทัศนคติ และค่านิยมที่สนับสนุนสุขภาพทางเพศและสุขภาวะที่ดี พัฒนาสัมพันธภาพทางสังคมและความสัมพันธ์ทางเพศที่เกิดจากความเคารพและเห็นคุณค่าของผู้อื่นและตนเอง อีกทั้งยังคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดจากการตัดสินใจของตนเองต่อสุขภาพและผู้อื่น และสามารถเข้าใจและปกป้องสิทธิ์ของตนเองในเรื่องเพศอย่างยั่งยืนตลอดชีวิต¹⁶ เพศวิถีศึกษามุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ในเรื่องเพศในทุกช่วงวัย ส่งเสริมความรับผิดชอบในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และพัฒนาทักษะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ทักษะสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมีความเข้าใจและจัดการกับประเด็นทางเพศและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้เพศวิถีศึกษายังให้ความสำคัญกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อเรื่องเพศ และการเคารพความหลากหลายทางเพศ ในระบบการศึกษา สื่อมวลชน และสังคมโดยรวม การสอนเพศวิถีศึกษายังเน้นให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจข้อมูลข่าวสาร และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพเพื่อเจริญพันธุ์¹⁷ โดยให้ความสำคัญกับความหลากหลายและความเสมอภาคทางเพศ

ในสรุป การเรียนรู้เพศวิถีศึกษาจะช่วยพัฒนาทักษะและความรู้ที่สำคัญในเรื่องเพศและความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ผู้เรียนมีสุขภาพทางเพศและสุขภาพที่ดี พร้อมทั้งสร้างสัมพันธภาพทางสังคมที่เชื่อถือได้และเคารพคนอื่น ๆ อีกทั้งสามารถเข้าใจและปกป้องสิทธิ์ของตนเองในเรื่องเพศตลอดชีวิต

2.3.2 ช่วงวัยของการเรียนเพศวิถี

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ กล่าวถึง ช่วงวัยของการเรียนรู้เพศวิถีศึกษาว่าในช่วงอายุ 5-13 ปี เป็นช่วงวัยที่สำคัญเนื่องจากเด็กและเยาวชนใช้เวลาในโรงเรียนมากที่สุด โรงเรียนเป็นสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการสอนเพศวิถีศึกษาและสามารถเข้าถึงเยาวชนจำนวนมากที่มาจากพื้นที่หลากหลายอย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืนได้ โดยเฉพาะเนื้อหาของเพศวิถีศึกษาสามารถพัฒนาต่อยอดจากเนื้อหาเดิม และจัดเรียงลำดับให้มีความซับซ้อนมากขึ้นไปเรื่อย ๆ ตลอดช่วงระยะการศึกษา ซึ่งเนื้อหาอาจมีการปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใหม่ให้เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการของเด็ก และเหมาะสมกับสถานการณ์ และวัฒนธรรมของแต่ละประเทศหรือภูมิภาคได้ โดยที่ผู้เชี่ยวชาญในสาขาเพศวิถีศึกษาส่วนใหญ่เชื่อว่าเด็กและเยาวชนควร

ได้รับข้อมูลด้านเพศวิถีและสุขภาพทางเพศโดยเร็วและรอบด้านที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ เพราะการเรียนรู้ในเรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เด็กและเยาวชนมีความเข้าใจและสร้างความตระหนักในเรื่องเพศตั้งแต่เจริญพันธุ์ อารมณ์ และความคิดเชิงเพศ นอกจากนี้การสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อเรื่องเพศและการเคารพความหลากหลายทางเพศเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้เพศวิถีศึกษา โรงเรียนและสถานศึกษาอาจช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสอนเพศวิถีศึกษาที่เหมาะสม รวมถึงการส่งเสริมความเข้าใจและเคารพความหลากหลายทางเพศของผู้อื่น¹⁶

2.3.3 สถานการณ์การเรียนความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน

ในประเทศไทยได้มีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559

เกียรติ ก้อง เทียมธรรม ได้ลำดับช่วงเวลาในการปรับปรุงหลักสูตรเพศวิถีศึกษาใน แบบเรียนฉบับปรับปรุงล่าสุดไว้ดังนี้ว่า การปรับปรุงหลักสูตรเพศวิถีศึกษาในระดับประถมศึกษาจัดทำในปี 2562 โดยมีการประชุมกับนายกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยเพื่อพิจารณาวิธีการในการปรับปรุงหลักสูตรเพศวิถีศึกษา แนวทางที่เสนอไปคือการใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเพศและการป้องกันแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเป็นตัวหลักในการแก้ไขหลักสูตรเพศวิถีศึกษา หลังจากนั้นจึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ประกอบด้วยตัวแทนจากองค์กรสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ และนักวิชาการเพื่อช่วยในการออกแบบหลักสูตรเพศวิถีศึกษาใหม่ คณะกรรมการทำงานในการปรับปรุงหลักสูตรนี้ทำงานอย่างเข้มข้นภายในระยะเวลา 4 เดือนและถูกส่งให้กระทรวงศึกษาธิการตรวจพิจารณา หลังจากนั้นหลักสูตรความหลากหลายทางเพศได้ถูกใช้สอนจริงตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2562¹⁸

โดยที่การปรับปรุงและการเพิ่มเติมเนื้อหาได้จัดทำตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีคณะทำงานและผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ กรมควบคุมโรค กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และหน่วยงานภาคประชาสังคมที่ขับเคลื่อนเรื่องสิทธิความหลากหลายทางเพศ คณะกรรมการจัดทำและตรวจประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาเป็นผู้พิจารณากลับกรองกรอบเนื้อหาให้มีความถูกต้องและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม วัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการมีความประสงค์ที่จะให้เอกสารเสริมพิเศษนี้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ครู และผู้ปกครองในการสร้างความเข้าใจและยอมรับกับสภาพสังคมปัจจุบันพร้อมทั้งปรับเปลี่ยนทัศนคติและความเท่าเทียมให้เท่าทันกับสังคมโลก

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาของกิตติวินท์ เดชชวานกรและรังสิมา วิวัฒน์วงศ์วนา ในปี 2560 เกี่ยวกับเพศวิถีและการสร้างอัตลักษณ์ในพื้นที่โรงเรียน แสดงถึงความพยายามของกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ต้องการให้สังคมยอมรับและเข้าใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขา ซึ่งกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศเชื่อว่าการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนจะสามารถช่วยสร้างความเข้าใจและความยอมรับจากสังคมได้มากขึ้น¹⁹

การศึกษาของศรัณย์ ปองนิมิตพร และคณะ ที่เสนอวิจัยเชิงพรรณนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนกับการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาแสดงให้เห็นว่าบิดาและมารดาควรได้รับการส่งเสริมความรู้และการรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยนั้นเข้าใจถึงความสำคัญของการสอนเรื่องเพศแก่บุตร และรับรู้ว่าการขาดความรู้เกี่ยวกับการสอนเรื่องเพศและการให้ข้อมูลที่ถูกต้องในเรื่องเพศ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีพัฒนาการเริ่มเล็งดูบุตรและมีการเรียนรู้ความต้องการพื้นฐานของบุตรและเล็งดูบุตรนั้นมีการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับที่สูงมาก ซึ่งการที่บิดาและมารดาที่มีความตระหนักถึงความสำคัญของการสอนเรื่องเพศและการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่บุตร จะทำให้บิดาและมารดามีการพัฒนาในระดับที่มากในเรื่องเพศในเด็กปฐมวัย²⁰

การวิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศก่อนและหลังการใช้ละครสร้างสรรค์ของอารีวัลย์ บุญยัง และ สรร ถวัลย์วงศ์ศรี แสดงให้เห็นว่าการใช้ละครสร้างสรรค์เพื่อสร้างความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศมีผลที่ดีต่อนักเรียน มีการเพิ่มความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศ และเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดเห็นและการตอบสนองของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางเพศ นักเรียนมีความเข้าใจที่ดีขึ้นในเรื่องความหลากหลายทางเพศ ทั้งในด้านบวกและลบ นักเรียนสามารถรับรู้และเข้าใจเรื่องราวทางเพศที่หลากหลายมากขึ้น และมีการเกิดการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียน²¹

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณในการรวบรวมข้อมูลด้วยการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนาในการบรรยาย โครงการวิจัยนี้ได้รับการผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์รหัสโครงการ DPUHREC012/65EX จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2566

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณในการรวบรวมข้อมูลด้วยการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนาในการบรรยาย

3.2.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ศึกษาคือ ผู้ปกครองของเด็กวัยเรียนระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น: ซึ่งมีจำนวนเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาประมาณ 29,447 คน²⁴ (ข้อมูลด้านการศึกษาจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2565: กลุ่มนโยบายและแผนสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น)

3.2.2 ขนาดของตัวอย่าง

ในการกำหนดขนาดตัวอย่างขั้นต่ำใช้วิธีสุ่มโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ความแปรปรวนที่ระดับ 0.5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง จำนวน 395 คนเป็นอย่างน้อย

3.2.3 เกณฑ์ในการคัดเลือก

ผู้ปกครองกลุ่มนักเรียนประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่อาศัยอยู่บ้านเดียวกันกับนักเรียน และสามารถอ่านและเขียน ภาษาไทยได้

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ในครั้งนี้ คัดเลือกเฉพาะโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษามากกว่า 720 คน ขึ้นไป จำนวน 8 โรงเรียนเพื่อเข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่

- (1) โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทั้งหมด 2,820 คน
- (2) โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทั้งหมด 2,225 คน
- (3) โรงเรียนการกุศลวัดหนองแวง จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทั้งหมด 975 คน
- (4) โรงเรียนสนามบิน จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทั้งหมด 2,152 คน
- (5) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (มอดินแดง) จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทั้งหมด 916 คน

(6). โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) จำนวนนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา ทั้งหมด 885 คน

(7). โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทั้งหมด 839 คน

(8). โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาภาคตะวันออก จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทั้งหมด 771 คน

ขั้นตอนต่อมาจึงทำการสุ่มเลือกโรงเรียน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้การจับสลากเลือกตัวแทนโรงเรียน 4 โรงเรียน จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 8 โรงเรียน
ข้างต้น ได้โรงเรียนที่สุ่มได้ดังนี้

(1) โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น

(2) โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก

(3) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (มอดินแดง)

(4) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์)

ในขั้นตอนการเก็บข้อมูล หลังจากได้รายชื่อโรงเรียนที่เป็นพื้นที่สำรวจแล้ว จะใช้การเลือกกลุ่ม
ตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตามต้องการโดยไม่มีหลักเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่าง
จะเป็นใครก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูลได้ โดยการขออาสาสมัครผู้ปกครองชั้นประถมศึกษา ร่วมตอบแบบสอบถาม
โดยเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียน รวมทั้งสิ้น 400 คน

3.3 เครื่องมืองานวิจัย

3.3.1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยด้านบุคคลของผู้ปกครองในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ
ระดับการศึกษา อาชีพและความสัมพันธ์กับเด็กนักเรียน

3.3.2 แบบสำรวจปัจจัยด้านบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ จำนวน 6 ข้อ

3.3.3 แบบสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ใช้การสร้าง
มาตรวัดใหม่จากรายงานผลการวิจัยเพื่อทบทวนการสอนเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษาไทย (2559) ที่ได้สำรวจ
ทัศนคติของผู้ปกครองต่อเพศวิถีของวัยรุ่นและการสอนเพศวิถีศึกษา จำนวน 10 ข้อ

ประกอบด้วยข้อความเชิงบวก 5 ข้อ และข้อความเชิงลบ 5 ข้อ กำหนดให้คะแนนข้อมูล 5 ระดับ
คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 ไม่เห็นด้วย = 2 เฉย ๆ = 3 เห็นด้วย = 4 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 โดยข้อความ
เชิงลบจะให้คะแนนกลับด้านกัน เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแบ่งเกณฑ์ออกเป็น 3 กลุ่มคือ

10.0-24.0 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติเชิงลบ

25.0-38.0 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติเป็นกลาง

39.0-50.0 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติเชิงบวก

3.3.4 แบบสำรวจสัมพันธภาพครอบครัว

มาตรวัดสัมพันธภาพครอบครัวมีจำนวนข้อความการทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ใน
ครอบครัวของตนเองด้านต่าง ๆ รวม 17 ข้อ (กรณีสมาชิกในครอบครัวจะเป็นบุคคลที่มีความหลากหลายทาง

เพศ หรือไม่ก็ตาม) อ้างอิงจาก แบบประเมินความเข้มแข็งของครอบครัวไทย (2565) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กำหนดให้คะแนนข้อมูล 4 ระดับ คือ ไม่มี = 0 : มีบ้างนาน ๆ ครั้ง = 1 : เกือบทุกวัน = 2 : และ ทุกวัน = 3 เมื่อ รวมคะแนนทุกข้อแบ่งเกณฑ์ออกเป็น 3 กลุ่มคือ

0.0 - 17.0	คะแนน	หมายถึง	ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันน้อย
18.0 - 34.0	คะแนน	หมายถึง	ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง
35.0 - 51.0	คะแนน	หมายถึง	ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันมาก

3.3.5 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ทั้งนี้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นใหม่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณา ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญรวม 3 ท่าน ดังนี้

(1) คุณวิจิตา ราชตะนันท์กุล - อดีตท่านที่ปรึกษาวิชาการพัฒนาสังคม กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(2) คุณกิตตินันท์ ธรรมธัช - นายกสมาคม สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย (RSAT) ปี พ.ศ. 2550 ถึงปัจจุบัน และ ดำรงตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อนุกรรมการ และ คณะทำงานต่าง ๆ อีก 18 ตำแหน่ง

(3) คุณกรรพิน สิงห์น้อย - ผู้อำนวยการกองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านสตรี กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

โดยที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ข้อความที่ใช้ รวมถึงสัมพันธ์ของคำถามในแต่ละส่วนด้วย

3.3.6 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดผล

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นใหม่นี้ ได้นำไปทดลองใช้ (try out) กับผู้ปกครองในจังหวัดของแก่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามได้ค่า Reliability ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.89 เมื่อค่า Reliability มีค่าใกล้กับ 1 ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไปได้

3.3.7 การขออนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์

โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการสอบประเมินโครงร่างงานวิจัย ซึ่งมีความเห็นว่า โครงการวิจัยนี้ต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

(1) ผู้วิจัยยื่นเสนอโครงการวิจัยที่ผ่านการปรับแก้ข้อความตามความเห็นของคณะกรรมการสอบประเมินโครงร่างงานวิจัยเรียบร้อยแล้ว เพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

(2) คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ แจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัย ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อพิจารณารับรอง (Minor Modification) และได้แนบผลการพิจารณาเพื่อพิจารณาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

(3) ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ และได้รับผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์รหัสโครงการ DPUHREC012/65EX เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2566

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

โครงการวิจัยการดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม ในโรงเรียนเป้าหมาย ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัย กลุ่มตัวอย่างจะได้รับการชี้แจงรายละเอียดโครงการและลงนามยินยอม เข้าร่วมโครงการวิจัยโดยสมัครใจทุกคน การรวบรวมข้อมูลดำเนินการในระหว่างเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2566 โดยการยื่นหนังสือขออนุญาตลงพื้นที่จากผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองและส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ให้ผู้ปกครอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการอธิบายลักษณะครอบครัวและผู้ปกครอง การวิเคราะห์ปัจจัยและทัศนคติเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ การวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ การวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์สภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ได้แก่ จำนวน และร้อยละ (Percentage)

3.5.2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการวิจัยเชิงสำรวจด้วยเครื่องมือแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมทั้งหมด จำนวน 402 คน ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์รหัสโครงการ DPUHREC012/65EX จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2566 ผลการวิจัย สามารถแบ่งตามประเด็นได้เป็น 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม

ส่วนที่ 4 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ กับทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ระดับสัมพันธภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม

ส่วนที่ 6 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับสัมพันธภาพครอบครัว กับทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศของผู้ปกครองของเด็ก ในช่วงวัยประถม

4.1 ลักษณะพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ภาพรวมลักษณะพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม ในงานวิจัยนี้พบว่า มีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีมากกว่าเพศชายประมาณ 2 เท่า โดยเพศหญิงร้อยละ 65.67 เพศชาย ร้อยละ 33.83 โดยมีผู้ปกครองเพศหลากหลายจำนวน 2 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 0.50 กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่มีอายุ 31-40 ปี มีจำนวนมากที่สุด 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.52 กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 232 คน ร้อยละ 57.71 ประกอบอาชีพ เป็นเจ้าของกิจการ / ค้าขาย / อาชีพอิสระ มากที่สุด จำนวน 157 คน ร้อยละ 39.05 ซึ่งเกือบทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เป็น บิดา / มารดา ของเด็กในช่วงวัยประถม จำนวน 367 คน ร้อยละ 91.29 (ดูตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และความสัมพันธ์กับนักเรียน (n = 402)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	136	33.83
หญิง	264	65.67
กลุ่มหลากหลายทางเพศ	2	0.50
รวม	402	100.00
อายุ		
15 ปี - 30 ปี	52	12.94
31 ปี - 40 ปี	183	45.52
41 ปี - 50 ปี	153	38.06
50 ปีขึ้นไป	14	3.48
รวม	402	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	0	0.00
ประถมศึกษา	45	11.19
มัธยมศึกษาตอนต้น	16	3.98
มัธยมศึกษาตอนปลาย	44	10.95
อนุปริญญา/เทียบเท่า	50	12.44
ปริญญาตรี	232	57.71
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	15	3.73
รวม	402	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	66	16.42
เจ้าของกิจการ / ค้าขาย / อาชีพอิสระ	157	39.05
ลูกจ้างบริษัท/หน่วยงานเอกชน	138	34.33
เกษตรกร	7	1.74
อื่น ๆ	34	8.46
รวม	402	100.00
ความสัมพันธ์กับนักเรียน		
บิดา / มารดา	367	91.29
ลุง / ป้า / น้า / อา	15	3.73
ปู่ / ย่า / ตา / ยาย	16	3.98
อื่น ๆ	4	1.00
รวม	402	100.00

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างด้วยเครื่องมือแบบสอบถามเรื่องปัจจัยด้านบุคคลเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและทัศนคติเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมศึกษาพบว่า

4.2.1 ปัจจัยด้านบุคคลเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ
(1) เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ

ผู้ปกครองจำนวน 281 คน หรือร้อยละ 69.90 มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ ในขณะที่มีผู้ปกครองจำนวน 11 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.74 ที่ไม่แน่ใจว่ามีเพื่อน หรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศหรือไม่ (ดูตารางที่ 4.2)

(2) คู่สมรส คู่รัก เป็นกลุ่มหลากหลายทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมส่วนใหญ่ร้อยละ 88.06 ไม่ได้มีคู่สมรส คู่รัก เป็นกลุ่มหลากหลายทางเพศ และอีกร้อยละ 2.49 ที่ไม่แน่ใจว่ามีคู่สมรส คู่รัก เป็นกลุ่มหลากหลายทางเพศหรือไม่ (ดูตารางที่ 4.2)

(3) สมาชิกหรือคนในครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศ

สอดคล้องกับคำถามที่ว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองมีสมาชิกหรือคนในครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศหรือไม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.88 ตอบว่าไม่ได้มีสมาชิกหรือคนในครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศเช่นเดียวกัน (ดูตารางที่ 4.2)

4.2.2 ทักษะคิดเรื่องการยอมรับเรื่องความหลากหลายทางเพศ

สำหรับทัศนคติในส่วนของกรยอมรับเรื่องความหลากหลายทางเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองยอมรับได้หากมีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ จำนวนถึง 369 คน หรือร้อยละ 91.79 และยอมรับได้หากมีหัวหน้างานหรือ ผู้บริหารในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ จำนวนถึง 349 คน หรือร้อยละ 86.82 และยอมรับได้ หากสมาชิกหรือคนในครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศ จำนวนถึง 335 คน หรือร้อยละ 83.33 (ดูตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละแบบสำรวจปัจจัยด้านบุคคลเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศของ

ผู้ตอบแบบสอบถาม ในส่วนของกรมีเพื่อน เพื่อนร่วมงาน คนรัก หรือสมาชิกในครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศ (n = 402)

ปัจจัยด้านบุคคล เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ	มี (ร้อยละ)	ไม่มี (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	รวม
1 มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ	281	110	11	402
	69.90	27.36	2.74	100
2 มีคู่สมรส คู่รัก เป็นกลุ่มหลากหลายทางเพศ	38	354	10	402
	9.45	88.06	2.49	100
3 มีสมาชิกหรือคนในครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศ	84	297	21	402
	20.90	73.88	5.22	100

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละแบบสำรวจทัศนคติในส่วนของกรยอมรับเรื่องความหลากหลายทางเพศ (n = 402)

ทัศนคติในส่วนของกรยอมรับเรื่องความหลากหลายทางเพศ	ยอมรับได้ (ร้อยละ)	ไม่ยอมรับ (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	รวม
4 การยอมรับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ	369	22	11	402
	91.79	5.47	2.74	100
5 การยอมรับหัวหน้างานหรือผู้บริหารในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ	349	28	25	402
	86.82	6.97	6.22	100
6 การยอมรับสมาชิกหรือคนในครอบครัว ที่มีความหลากหลายทางเพศ	335	38	29	402
	83.33	9.45	7.21	100

4.3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ

ผู้วิจัยรวบรวมแบบสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแบ่งเกณฑ์ออกเป็น 3 ระดับ คือ ผลรวมอยู่ในเกณฑ์ 10.0-24.0 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมี “ทัศนคติเชิงลบ” ต่อการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ลำดับถัดมาผลรวมอยู่ในเกณฑ์ 25.0-38.0 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมี “ทัศนคติเป็นกลาง” ต่อการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ และลำดับสุดท้ายผลรวมอยู่ในเกณฑ์ 39.0-50.0 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมี “ทัศนคติเชิงบวก” ต่อการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง จำนวน 377 คน ร้อยละ 93.78 มีทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศอยู่ในระดับ “ทัศนคติเป็นกลาง” รองลงมาผู้ปกครองจำนวน 25 คน ร้อยละ 6.22 มีทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศอยู่ในระดับ “ทัศนคติเชิงบวก” และ ไม่มีผู้ปกครองที่อยู่ในระดับ “ทัศนคติเชิงลบ” (ดูตารางที่ 4.4)

เมื่อวิเคราะห์โดยแยกประเด็นเป็นแต่ละคำถามงานวิจัยพบว่า

4.3.1 การบรรจุหลักสูตรเรื่องเพศวิถีศึกษาลงในแบบเรียนระดับประถมศึกษา

พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมเกือบครึ่งหนึ่งทราบและเห็นด้วย กับการบรรจุหลักสูตรเรื่องเพศวิถีศึกษาลงในแบบเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 194 คน ร้อยละ 48.26 รองลงมาได้แก่ ทราบและเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการบรรจุหลักสูตรเรื่องเพศวิถีศึกษาลงในแบบเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 133 คน ร้อยละ 33.08 และมีกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่ไม่ทราบหรือไม่เห็นด้วยกับการบรรจุหลักสูตรเรื่องเพศวิถีศึกษาลงในแบบเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในอันดับสุดท้าย จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.25 (ดูตารางที่ 4.5 ข้อ 1)

4.3.2 ปัญหาด้านสิทธิและความเท่าเทียมทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดหรือจำนวน 177 คน ร้อยละ 44.03 เห็นด้วยว่านักเรียนไม่ได้มีปัญหาด้านสิทธิและความเท่าเทียมทางเพศ และเชื่อว่าสังคมไทยมีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศทั้งชาย หญิง และกลุ่มความหลากหลายทางเพศอยู่แล้ว (ดูตารางที่ 4.5 ข้อ 2)

4.3.3 เพศวิถีศึกษาในแบบเรียนระดับประถมศึกษาจะช่วยให้ลดการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งเพศได้

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมเกือบครึ่งหนึ่ง จำนวน 180 คน ร้อยละ 44.78 เห็นด้วยว่าการบรรจุหลักสูตรเรื่องเพศวิถีศึกษาในแบบเรียนระดับประถมศึกษาจะช่วยให้ลดการเลือกปฏิบัติของทั้งตนเองและของผู้อื่น ลดการล้อเลียน การรังแก การเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งเพศได้ (ดูตารางที่ 4.5 ข้อ 3)

4.3.4 ประเด็นเรื่องการชี้นำหรือชักจูงให้เกิดการอยากรู้อยากลอง

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมเกือบครึ่งหนึ่ง จำนวน 171 คน ร้อยละ 42.54 เห็นด้วยว่าเพศวิถีศึกษาโดยเฉพาะการเรียนการสอนเรื่องเพศภาวะ สิทธิทางเพศ ความเท่าเทียม และความหลากหลายทางเพศ อาจจะเป็นการชี้นำหรือชักจูงให้เกิดการอยากรู้อยากลอง (ดูตารางที่ 4.5 ข้อ 4)

4.3.5 ควรมุ่งเน้นการสอนเพศวิถีศึกษาสอนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตทางเพศและสภาพแวดล้อม

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมเกือบครึ่งหนึ่ง จำนวน 194 คน ร้อยละ 48.26 เห็นด้วยว่าการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาควรมุ่งเน้นการสอนเพศวิถีศึกษาสอนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตทางเพศและสภาพแวดล้อมที่เด็กส่วนหนึ่งกำลังเผชิญในปัจจุบันมากกว่าเรื่องการดำรงตนให้อยู่ในกรอบของวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรมอันดีงามของไทย (ดูตารางที่ 4.5 ข้อ 5)

4.3.6 ความหลากหลายทางเพศ เพศภาวะ สิทธิและความเท่าเทียมระหว่างเพศนั้น มีความสำคัญน้อยกว่าการเรียนเพศวิถีในด้านอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมเกือบครึ่งหนึ่ง จำนวน 170 คน ร้อยละ 42.29 เห็นด้วยว่าการเรียนเรื่องความหลากหลายทางเพศ เพศภาวะ สิทธิและความเท่าเทียมระหว่างเพศนั้น มีความสำคัญน้อยกว่า การเรียนเพศวิถีในด้านอื่น ๆ เช่น การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือการป้องกันการตั้งครรภ์ เป็นต้น (ดูตารางที่ 4.5 ข้อ 6)

4.3.7 ควรให้การสนับสนุนครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาให้ได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการสอนเพศศึกษารอบด้านแบบบูรณาการ

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมเกือบครึ่งหนึ่ง จำนวน 195 คน ร้อยละ 48.51 เห็นด้วยว่าควรให้การสนับสนุนครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาให้ได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการสอน เพศศึกษารอบด้านแบบบูรณาการ เนื่องจากการสอนในสถานศึกษาส่วนใหญ่ใช้ วิธีการสอนแบบบรรยาย โดยครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาคือ ครูสุขศึกษา ในลำดับรองลงมา คือ ครูพลศึกษา ซึ่งปัจจุบันครูที่ได้รับการอบรมยังมีจำนวนไม่มากและเป็นการอบรมที่ไม่ต่อเนื่อง รวมถึงสื่อการเรียนการสอนยังมีไม่พร้อมอีกด้วย (ดูตารางที่ 4.5 ข้อ 7)

4.3.8 การศึกษาในปัจจุบันที่เน้นการมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพเป็นสำคัญมากกว่าสาขาวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมเกือบครึ่งหนึ่ง จำนวน 180 คน ร้อยละ 44.78 เห็นด้วยว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องอยู่แล้วที่การศึกษาในปัจจุบันที่เน้นการมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพเป็นสำคัญ มากกว่าสาขาวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เช่น เพศวิถีศึกษา (ดูตารางที่ 4.5 ข้อ 8)

4.3.9 ควรมีการสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เด็กนักเรียน และโรงเรียนอย่างเป็นทางการและต่อเนื่องในเรื่องการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมเกือบครึ่งหนึ่ง จำนวน 190 คน ร้อยละ 47.26 เห็นด้วยว่าควรมีการสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เด็กนักเรียน และโรงเรียนอย่างเป็นทางการ และต่อเนื่องในเรื่องการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา เพราะจะสามารถช่วยลดความกังวลของผู้ปกครองและ ช่วยให้โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการส่งเสริมการสอนอย่างรอบด้านอีกด้วย (ดูตารางที่ 4.5 ข้อ 9)

4.3.10 ปัญหาเรื่องสัมพันธ์ภาพ และเพศวิถี ผู้ปกครอง และ เด็กนักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างเหมาะสมจากสื่อต่าง ๆ

เกินกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมจำนวน 217 คน ร้อยละ 53.93 เห็นด้วยว่าหากมีปัญหาเรื่องสัมพันธ์ภาพ และเพศวิถี ผู้ปกครอง และ เด็กนักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างเหมาะสมจาก สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อออนไลน์ (ดูตารางที่ 4.5 ข้อ 10)

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความ

หลากหลายทางเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
1 มีทัศนคติเชิงลบ	0	0
2 มีทัศนคติเป็นกลาง	377	93.78
3 มีทัศนคติเชิงบวก	25	6.22
รวม	402	100

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ แยกตามคำถาม ของผู้ตอบแบบสอบถาม

		เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	เฉยๆ (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	รวม
1	ท่านทราบและเห็นด้วยกับการบรรจุหลักสูตรเรื่องเพศ วิถีศึกษาลงในแบบเรียนระดับประถมศึกษา	133 33.08	194 48.26	64 15.92	10 2.49	1 0.25	402 100
2	นักเรียนไม่ได้มีปัญหาด้านสิทธิและความเท่าเทียมทาง เพศและเชื่อว่าสังคมไทยมีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศทั้งชาย หญิง และกลุ่มความหลากหลายทางเพศอยู่แล้ว	114 28.36	177 44.03	80 19.90	25 6.22	6 1.49	402 100
3	การบรรจุหลักสูตรเรื่องเพศวิถีศึกษาในแบบเรียนระดับประถมศึกษา จะช่วยให้ลดการเลือกปฏิบัติของทั้งตนเองและของผู้อื่น ลดการล้อเลียน การรังแก การเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งเพศได้	163 40.55	180 44.78	53 13.18	5 1.24	1 0.25	402 100
4	เพศวิถีศึกษาโดยเฉพาะการเรียนการสอนเรื่องเพศภาวะสิทธิทางเพศ ความเท่าเทียม และ ความหลากหลายทางเพศ อาจจะเป็นการชี้นำหรือชักจูงให้เกิดการอยากรู้ อยากลอง	91 22.64	171 42.54	93 23.13	41 10.20	6 1.49	402 100
5	การเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีควรมุ่งเน้นการ สอนเพศวิถีศึกษาสอนที่สอด คล้องกับวิถีชีวิตทางเพศและสภาพแวดล้อมที่เด็กส่วน หนึ่งกำลังเผชิญในปัจจุบัน มากกว่า เรื่องการตำรงตน ให้อยู่ในกรอบของวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม ของไทย	129 32.09	194 48.26	61 15.17	13 3.23	5 1.24	402 100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

		เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	เฉยๆ (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	รวม
6	การเรียนรู้เรื่องความหลากหลายทาง เพศ เพศภาวะสิทธิและความเท่า เทียมระหว่างเพศนั้น มีความสำคัญ น้อยกว่า การเรียนเพศวิถีในด้าน อื่น ๆ เช่น การป้องกันโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ หรือการป้องกันการ ตั้งครรภ์ เป็นต้น การบรรจุหลักสูตร เรื่องเพศวิถีศึกษาลงในแบบเรียนระ ดับประถมศึกษา	111 27.61	170 42.29	77 19.15	34 8.46	10 2.49	402 100
7	ควรให้การสนับสนุนครูผู้ สอนเพศวิถี ศึกษาให้ได้รับการอบรม เพื่อพัฒนา ทักษะ ในการสอนเพศศึกษารอบ ด้านแบบบูรณาการ เนื่องจากการ สอนในสถานศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ วิธีการสอนแบบบรรยาย โดย ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาคือ ครูสุข ศึกษา ในลำดับรองลงมาคือ ครูพล ศึกษา ซึ่งปัจจุบันครูที่ได้รับการอบรม ยังมีจำนวนไม่มากและเป็นการอบรม ที่ไม่ต่อเนื่อง รวมถึงสื่อการเรียนการ สอนยังมีไม่พร้อม อีกด้วย	150 37.31	195 48.51	49 12.19	6 1.49	2 0.50	402 100
8	เป็นสิ่งที่ถูกต้องอยู่แล้วที่ การศึกษา ในปัจจุบันที่เน้น การมุ่งสู่ความเป็น เลิศทางวิชาการและวิชาชีพเป็น สำคัญมากกว่าสาขาวิชา สร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต เช่น เพศวิถีศึกษา	94 23.38	180 44.78	88 21.89	32 7.96	8 1.99	402 100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

		เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	เฉยๆ (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	รวม
9	ควรมีการสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เด็กนักเรียน และโรงเรียนอย่างเป็นทางการ และต่อเนื่องในเรื่องการเรียนการสอน เพื่อวิถีสติศึกษา เพราะจะสามารถ ช่วยลดความกังวลของผู้ปกครอง และช่วยทำให้โรงเรียนได้รับความร่วมมือ ในการส่งเสริมการสอนอย่างรอบด้านอีกด้วย	166 41.29	190 47.26	43 10.70	3 0.75	0 0.00	402 100
10	หากมีปัญหาเรื่องสัมพันธภาพ และ เพศวิถี ผู้ปกครอง และเด็กนักเรียน สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่าง เหมาะสมจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อออนไลน์	119 29.60	217 53.98	49 12.19	17 4.23	0 0.00	402 100

**4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับสัมพันธภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว
ของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม**

ในภาพรวมแล้วเกินกว่าครึ่งหนึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมมีระดับสัมพันธภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 228 คน (ร้อยละ 56.72) รองลงมาได้แก่ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันมาก จำนวน 174 คน (ร้อยละ 43.28) และ ไม่มีกลุ่มครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันน้อย (ดูตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับสัมพันธภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ของผู้ตอบแบบสอบถาม

สัมพันธภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1 ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันน้อย	0	0
2 ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง	228	56.72
3 ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันมาก	174	43.28
รวม	402	100

4.5 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษา และความหลากหลายทางเพศของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม

ใช้เกณฑ์ในงานวิจัยนี้แบ่งเกณฑ์ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ออกเป็น 3 ระดับ คือ ผลรวมอยู่ในเกณฑ์ 10.0-24.0 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมี “ทัศนคติเชิงลบ” ต่อการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ลำดับถัดมาผลรวมอยู่ในเกณฑ์ 25.0-38.0 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมี “ทัศนคติเป็นกลาง” ต่อการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ และลำดับสุดท้ายผลรวมอยู่ในเกณฑ์ 39.0-50.0 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมี “ทัศนคติเชิงบวก” ต่อการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ

โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 402 คน พบว่าค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่อง เพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศทั้งหมดอยู่ในระดับ “เป็นกลาง” (ดูตารางที่ 4.7)

4.5.1 เมื่อแยกตามปัจจัยข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองในงานวิจัยนี้ ค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ระหว่างเพศที่ต่างกัน พบว่าทุกกลุ่มเพศมีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนอยู่ในระดับ “ทัศนคติเป็นกลาง” โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศอยู่ในอันดับแรกที่ 32.09 คะแนน เพศหญิงที่ 31.25 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มหลากหลายทางเพศที่ 30 คะแนน ตามลำดับ (ดูตารางที่ 4.7)

4.5.2 ค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ระหว่างอายุที่ต่างกัน พบว่าทุกกลุ่มอายุมีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนอยู่ในระดับ “ทัศนคติเป็นกลาง” โดยที่กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองอายุระหว่าง 41 ปี ถึง 50 ปี มีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนอยู่ในอันดับแรก 32.12 คะแนน รองลงมา ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนน 31.43 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองอายุระหว่าง 15 ปี ถึง 30 ปี อยู่ในอันดับสุดท้ายมีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนน 30.46 คะแนน (ดูตารางที่ 4.7)

4.5.3 ค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ระหว่างระดับการศึกษาที่ต่างกัน พบว่าทุกระดับการศึกษามีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนอยู่ในระดับ “ทัศนคติเป็นกลาง” โดยที่กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี อยู่ในอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนน 34.33 คะแนน รองลงมา ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนน 31.85 และกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในอันดับสุดท้ายมีค่าเฉลี่ย ผลรวมคะแนน 30.31 คะแนน (ดูตารางที่ 4.7)

4.5.4 ค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ระหว่างความสัมพันธ์กับนักเรียนที่ต่างกัน พบว่าทุกกลุ่มความสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนอยู่ในระดับ “ทัศนคติเป็นกลาง” โดยที่ กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองอาชีพ ปู่ / ย่า / ตา / ยาย มีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนอยู่ในอันดับแรก ที่ 33.93 คะแนน รองลงมา ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง บิดา / มารดา มีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนน 31.49

คะแนน และกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองสถานะอื่นๆ ไม่ได้ระบุสถานะ อยู่ในอันดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนน 30.00 คะแนน (ดูตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ แยกตามปัจจัยข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน

ข้อมูลส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทัศนคติ
เพศ			
ชาย	32.09	4.26	“เป็นกลาง”
หญิง	31.25	2.81	“เป็นกลาง”
กลุ่มหลากหลายทางเพศ	30	0.00	“เป็นกลาง”
รวม	31.53	3.39	“เป็นกลาง”
อายุ			
15 ปี - 30 ปี	30.46	1.92	“เป็นกลาง”
31 ปี - 40 ปี	31.35	2.90	“เป็นกลาง”
41 ปี - 50 ปี	32.12	4.22	“เป็นกลาง”
50 ปีขึ้นไป	31.43	2.10	“เป็นกลาง”
รวม	31.53	3.39	“เป็นกลาง”
ระดับการศึกษา			
ต่ำกว่าประถมศึกษา	-	-	-
ประถมศึกษา	30.60	2.11	“เป็นกลาง”
มัธยมศึกษาตอนต้น	30.31	1.14	“เป็นกลาง”
มัธยมศึกษาตอนปลาย	30.84	1.79	“เป็นกลาง”
อนุปริญญา/เทียบเท่า	31.04	2.19	“เป็นกลาง”
ปริญญาตรี	31.85	3.76	“เป็นกลาง”
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	34.33	6.08	“เป็นกลาง”
รวม	31.53	3.39	“เป็นกลาง”

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทัศนคติ
อาชีพ			
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	31.82	4.18	“เป็นกลาง”
เจ้าของกิจการ / ค้าขาย / อาชีพอิสระ	31.28	3.29	“เป็นกลาง”
ลูกจ้างบริษัท/หน่วยงานเอกชน	31.83	3.30	“เป็นกลาง”
เกษตรกร	31.57	2.36	“เป็นกลาง”
อื่น ๆ	30.94	2.37	“เป็นกลาง”
รวม	31.53	3.39	“เป็นกลาง”
ความสัมพันธ์กับนักเรียน			
บิดา / มารดา	31.49	3.29	“เป็นกลาง”
ลุง / ป้า / น้า / อา	30.63	2.66	“เป็นกลาง”
ปู่ / ย่า / ตา / ยาย	33.93	5.53	“เป็นกลาง”
อื่น ๆ	30.00	0.00	“เป็นกลาง”
รวม	31.53	3.39	“เป็นกลาง”

4.6 แสดงข้อมูลความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ

4.6.1 ระหว่างการมีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ระหว่างการมีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศที่แตกต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ มีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติที่สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่ไม่มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูตารางที่ 4.8)

4.6.2 ระหว่างสัมพันธ์ภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศของการมีระดับสัมพันธ์ภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวที่แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันปานกลางค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติที่สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ระหว่างการมีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศที่แตกต่างกัน

ค่าสถิติ	X	SD	t	Sig
มีเพื่อนที่มีความหลากหลายทางเพศ	31.86	3.77	2.89	0.002
ไม่มีเพื่อนที่มีความหลากหลายทางเพศ	30.75	2.15		

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศ วิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ ระหว่างสัมพันธ์ภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวที่แตกต่างกัน

ค่าสถิติ	X	SD	t	Sig
ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง	31.92	3.83	2.62	0.005
ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันมาก	31.03	2.64		

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา“ทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม ในเรื่องการ เรียน เพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตนใน จังหวัด ขอนแก่น” นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในเรื่อง การเรียนเพศ วิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตน และเพื่อนำผล จากการศึกษาที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานหาแนวทางในการวางแผนเพื่อลดปัญหาการยอมรับตัวตนของกลุ่ม เด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ และแนวทางในการส่งเสริมให้กลุ่มเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ มีสุขภาพที่ สมบูรณ์แบบองค์รวม ทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มี คุณค่าเปี่ยม ด้วยคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาประเทศต่อไป

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัย ประถมทั้งหมด จำนวน 402 คน ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สามารถสรุปผลการวิจัยได้เป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปผลข้อมูลลักษณะพื้นฐานทั่วไปของประชากรตัวอย่าง

ภาพรวมลักษณะพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในงานวิจัยนี้ พบว่ามีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีมากกว่าเพศชายประมาณ 2 เท่า โดยที่เกือบครึ่งหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่มีอายุ 31-40 กว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ / ค้าขาย / อาชีพอิสระ มากที่สุดเป็นอันดับแรก และเกือบทั้งหมดของกลุ่ม ตัวอย่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เป็น บิดา / มารดา ของเด็กในช่วงวัยประถม

5.1.2 สรุปผลปัจจัยด้านบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ

ภาพรวมปัจจัยด้านบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครองจำนวนมากมีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ กลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครองเกือบทั้งหมดไม่ได้มีคู่สมรส คู่รักเป็นกลุ่มหลากหลายทางเพศ และไม่ได้มีสมาชิกหรือคนใน ครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศเช่นเดียวกัน

ในส่วนของ การยอมรับเรื่องความหลากหลายทางเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง ของเด็กในช่วง วัยประถมกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองเกือบทั้งหมดยอมรับได้หากมีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความ หลากหลายทางเพศ ยอมรับได้หากมีหัวหน้างานหรือผู้บริหารในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ และ ยอมรับได้ หากสมาชิกหรือคนในครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศ

5.1.3 สรุปผลทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ

ภาพรวมของการตอบแบบสอบถามสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมศึกษากว้างขวางมีทัศนคติอยู่ในระดับ “เป็นกลาง” เกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษา และความหลากหลายทางเพศ และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ไม่มีผู้ปกครองที่มี “ทัศนคติทางลบ”

5.1.4 สรุปผลสัมพันธภาพครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม

ในภาพรวมแล้วเกินกว่าครึ่งหนึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมมีระดับสัมพันธภาพ ครอบครัว การทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่ร่วมตอบแบบสอบถามที่มีความสัมพันธ์กันน้อย

5.1.5 สรุปผลค่าเฉลี่ยทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษา และความหลากหลายทางเพศของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม

ค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองทั้งหมดอยู่ในระดับ “ทัศนคติเป็นกลาง”

5.1.6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศมีค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติที่สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่ไม่มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อเปรียบเทียบด้วยระดับความสัมพันธ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนของทัศนคติที่สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่ ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

สุขภาพองค์รวมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกคนไม่ว่าจะมีความหลากหลายทางเพศหรือไม่ก็ตาม โดยเฉพาะเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีความเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพทางกาย ทางใจ และทางสังคม โดยที่ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เชื่อว่าเด็กและเยาวชนควรได้รับข้อมูลด้านเพศวิถีและสุขภาพทางเพศโดยเร็วและรอบด้านที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และความเชื่อดังกล่าวเป็นที่ยอมรับในสาขาจิตวิทยาพัฒนาการ และมาตรฐานเพศวิถีศึกษาในยุโรป¹⁸ อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กใน ช่วงวัยประถมในจังหวัดขอนแก่นต่อการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ความหลากหลายทางเพศของบุตรหลานของตน” มีประเด็นให้อภิปรายผลดังนี้

5.2.1 ประเด็นเรื่องความกังวลของผู้ปกครองเรื่องการเรียนเพศวิถีศึกษาอาจมีส่วนในการชี้แนะหรือชักจูงให้เกิดการอยากรู้ อยากลอง

กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเรียนเพศวิถีศึกษา อาจจะเป็นการชี้แนะหรือชักจูงให้เกิดการอยากรู้ อยากลอง และเห็นว่าควรมีการสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เด็กนักเรียนและโรงเรียนอย่างเป็นทางการและต่อเนื่องในเรื่องการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา เพราะจะสามารถช่วยลดความกังวลของผู้ปกครองและช่วยทำให้โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการส่งเสริมการสอนอย่างรอบด้าน อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยและเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเชิงพรรณนาของ ศรัณย์ ปองนิมิต และคณะ เรื่องความรู้การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา²⁰ โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างคือ บิดามารดาของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ที่มีผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าบิดามารดาควร ได้รับการส่งเสริมความรู้การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และ การสอนมีเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศอย่างถูกต้อง

5.2.2 ประเด็นเรื่องการเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างเหมาะสมในเรื่องสัมพันธ์ภาพและเพศวิถีจากสื่อต่าง ๆ ทั้งในผู้ปกครองและเด็กนักเรียนสื่อ

นอกจากการเรียนเรื่องเพศวิถีศึกษาในแบบเรียนระดับประถมศึกษาแล้ว กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมส่วนใหญ่มีความคิดเห็น ว่าหากมีปัญหาเรื่องสัมพันธ์ภาพและเพศวิถี ผู้ปกครองและเด็กนักเรียนยังสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างเหมาะสมจาก สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อออนไลน์ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยและเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับบทความเรื่องละครสร้างสรรค์เพื่อสร้างความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศ²¹ ของอารีวัลย์ บุญยัง, สรร ถวัลย์วงศ์ศรี ที่เปรียบเทียบความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศระหว่างก่อนและหลังการใช้ละครสร้างสรรค์ ซึ่งการใช้ละครสร้างสรรค์เพื่อสร้างความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศมีผลที่ดีต่อนักเรียน มีการเพิ่มความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศ และเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดเห็นและการตอบสนองของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางเพศ นักเรียนมีความเข้าใจที่ดีขึ้นในเรื่องความหลากหลายทางเพศ ทั้งในด้านบวกและลบ นักเรียนสามารถรับรู้และเข้าใจเรื่องราวทางเพศที่หลากหลายมากขึ้น และมีการเกิดการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียน

5.2.3 ประเด็นเรื่องการให้ความสำคัญและมุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพเป็นสำคัญมากกว่าสาขาวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองส่วนใหญ่ทราบและเห็นด้วยกับการบรรจุหลักสูตรเรื่องเพศวิถีศึกษา ลงในแบบเรียนระดับประถมศึกษา เห็นด้วยว่าช่วยลดการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งเพศได้ หรือเห็นด้วยควรสนับสนุนครูผู้สอนและสื่อการเรียนการสอนให้รอบด้านแบบบูรณาการ ในเกณฑ์เห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แต่เมื่อถามถึงการให้ความสำคัญเรื่องสาขาวิชาในแบบเรียนของนักเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองดังกล่าวเห็นด้วยว่าการศึกษาในปัจจุบันที่เน้นการมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และวิชาชีพเป็นสำคัญมากกว่าสาขาวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเป็นสิ่งที่ถูกต้องอยู่แล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่สอดคล้องและสะท้อน

ออกมาในงานวิจัยศึกษาเรื่องเพศวิถีกับการสร้างอัตลักษณ์ในพื้นที่โรงเรียน²² ของกิตติวิทย์ เดชชนนากร, รังสิมา วิวัฒน์วงศ์วนา. โดยการศึกษาพบว่าสิ่งที่กลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศปฏิบัติเพื่อให้เกิดการยอมรับ อัตลักษณ์ทางเพศของตนเองมากที่สุดก็คือการตั้งใจเรียน เพื่อสอบเข้าคณะและมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง อีกทั้งพยายามพัฒนาตัวเองเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ โรงเรียนมากที่สุดไม่ว่าจะเป็นนักกีฬา โรงเรียนคณะกรรมการนักเรียนเป็นตัวแทนโรงเรียนเข้าประกวด ทักษะต่าง ๆ เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยมีดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการใช้ประโยชน์

- (1) สามารถนำผลการวิจัยไปวางแผนกำหนดบทเรียนเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการเรียนรู้เพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศในนักเรียนวัยประถมศึกษา
- (2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปออกแบบสื่อ การเรียน การสอน เพื่อให้มีความรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้เรื่องความหลากหลายทางเพศในผู้ปกครองของนักเรียน
- (3) ผลวิจัยจะช่วยให้ตระหนักถึงการเลือกครูผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญที่มีความเข้าใจเรื่องเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้เรื่องความหลากหลายทางเพศ เพื่อส่งเสริมการสอนเพศวิถีศึกษาให้สมบูรณ์รอบด้าน

5.3.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิจัย

- (1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเป็นตัวกลางในการจัดให้มีการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองเด็กนักเรียนและโรงเรียนอย่างเป็นทางการและต่อเนื่องในเรื่องการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา เพื่อลดความกังวลเรื่องการเรียนการสอน โดยเฉพาะประเด็นที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าการเรียนเรื่องเพศวิถีศึกษาอาจเป็นการชี้นำหรือชักจูงให้เกิดการอยากรู้อยากลอง
- (2) การที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสามารถหาข้อมูลที่ตนเองปัญหาในเรื่องสัมพันธภาพและเพศวิถี โดยไม่ได้ตระหนักถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือสับสนเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษาและอาจสร้างความสับสนในเด็ก หรืออาจมีผลกระทบต่อความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเองและสภาพแวดล้อมที่เด็กต้องเผชิญในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลต่อการมีสุขภาวะที่ดีแบบองค์รวมของนักเรียน รวมถึงนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศด้วย ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมสนับสนุนและรณรงค์ให้ความรู้กับประชาชนเรื่องสัมพันธภาพ และเพศวิถี ที่ถูกต้องผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
- (3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญเรื่องเพศวิถีศึกษา เพศภาวะ สิทธิทางเพศ ความเท่าเทียมและความหลากหลายทางเพศให้มากขึ้น เพื่อลดภาวะความเครียด ความกดดันใน กลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ต้องพยายามปฏิบัติตนให้เกิดการยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง เพราะส่งผลต่อการมีสุขภาวะที่ดีแบบองค์รวมนั่นเอง

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

(1) ควรปรับปรุงเครื่องมือในงานวิจัย เรื่องข้อความเชิงลบและข้อความเชิงบวกให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

(2) ควรจะมีการศึกษารวบรวมข้อมูลในพื้นที่อื่นนอกเหนือจากจังหวัดขอนแก่น เพื่อทำการเปรียบเทียบเรื่องปัจจัยด้านถิ่นที่อยู่ วัฒนธรรม รวมถึงสาเหตุอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้ปกครองถึงการเรียนเพศวิถีศึกษา และการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศ

(3) ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองถึงการเรียนเพศวิถีศึกษา และการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศ ก่อนและหลังการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการเรียนรู้ของผู้ปกครอง เรื่องเพศวิถีศึกษาและความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครองในเรื่องความหลากหลายทางเพศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

1. World Health Organization. Constitution of the World Health Organization. Geneva, WHO; 1984.
2. สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 . พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี, สำนักงาน; 2550.
3. ประเวศ วะสี. สุขภาวะที่สมบูรณ์ สุขภาวะ 4 x 4 = 16 กรกฎาคม 2551[อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.doctor.or.th/article/detail/5694>
4. World Health Organization. The World Health Report 2001:Mental Health: New Understanding. New Hope. Geneva, Organization; 2001.
5. แพทย์พิไล ทวีสิน. Holistic Approach for Optimal Health. กรุงเทพฯ:[ม.ป.พ]; 2564.
6. มาศ ไม้ประเสริฐ. เวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพคืออะไร: วารสารสุทธิปริทัศน์ 2559; 30: 274.
7. จุมพล รามล. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองแบบองค์รวมของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต] , กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต: 2560.
8. โครงการอินเทอร์เน็ตเพื่อกฎหมายประชาชน [อินเทอร์เน็ต]. นิยามความหมาย อนามัยเจริญพันธุ์ เพศเพศสภาวะ เพศวิถี [เข้าถึงเมื่อ 18 ต.ค. 2565] เข้าถึงได้จาก: <https://ilaw.or.th/node/2952>
9. ฮิวแมนไรท์วอทช์. [อินเทอร์เน็ต], ความจำเป็นในการรับรองอัตลักษณ์ทางเพศตามกฎหมายของประเทศ ไทย [เข้าถึงเมื่อ 18 ต.ค. 2565]. เข้าถึงได้จาก: https://www.hrw.org/sites/default/files/media_2021/12/thailand1221thai_web.pdf
10. สาวิตรี อัจฉนาศักดิ์ชัย et al. [อินเทอร์เน็ต]. “ICD-11 บัญชีจำแนกทางสถิติระหว่างประเทศของโรคและปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวข้องฉบับที่ 11: โรคจิตเวช ความผิดปกติทางพฤติกรรม หรือความผิดปกติ พัฒนาการระบบประสาท และโรคในหมวดอื่นที่เกี่ยวข้อง,” คลังความรู้สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต. [เข้าถึงเมื่อ 18 ต.ค. 2565] เข้าถึงได้จาก: <https://www.dmh-elibrary.org/items/show/178>.
11. World Health Organization.[อินเทอร์เน็ต], Sexual health [เข้าถึงเมื่อ 18 ต.ค. 2565]. เข้าถึงได้จาก: https://www.who.int/health-topics/sexual-health#tab=tab_2
12. ปรีศ กิตติธีระศักดิ์, Alicia K Matthew. ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคำนิยามในการศึกษาถึงความหลากหลายทางเพศในคนกลุ่มน้อยทางเพศในประเทศไทย. วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. 2560; 31: 2.
13. โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ. ทนรับแต่ไม่ยอมรับ: รายงานผลสำรวจเรื่องการเลือกปฏิบัติและทัศนคติทางสังคมต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โครงการ; 2562.

บรรณานุกรม (ต่อ)

14. ปรียศ กิตติธีระศักดิ์, จินต์ณภัส แสงงาม, Alicia K. Matthews. หลักพื้นฐานของการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นในการส่งเสริม สุขภาวะทางจิตและจิตสังคมในเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ ในประเทศไทย, วารสารพยาบาลศาสตร์ 2561; 36: 5.
15. van Wiljngaarden WL, กังวาท พองแก้ว. เรื่องราวแห่งการตีตรา: การศึกษาการตีตราและการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่ม บุคคลข้ามเพศในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: UNDP; 2563. [เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม 2565]. เข้าถึงได้จาก: https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/th/UNDP_TH-Stories-of-Stigma_Thai.pdf
16. องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ. แนวปฏิบัติสากลทางวิชาการเรื่องเพศวิถีศึกษา. [อินเทอร์เน็ต]. กรุงเทพฯ: องค์การ; 2561. เข้าถึงได้จาก: <https://www.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/368655tha.pdf>
17. พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ปัญหการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 133 ตอนที่ 30 ก., 31 มีนาคม 2559: หน้า 1 [อินเทอร์เน็ต]. เข้าถึงได้จาก: http://law.m-society.go.th/law2016/uploads/lawfile/20160602_15_06_31_8510.pdf
18. เกียรติก้อง เทียมธรรม. แदनนี่ ฟ่ำสี่รุ่ง. นักกฎหมายผู้ต่อสู้ให้วิชาสุศึกษาสอนเรื่องความหลากหลายทางเพศ. a day magazine [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ 18 ต.ค. 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://adaymagazine.com/danny-rsat/>
19. กิตติวิวิท เดชชวนกร, รังสิมา วิวัฒน์วงศ์วนา. เพศวิถีกับการสร้างอัตลักษณ์ในพื้นที่โรงเรียน. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษา ระดับชาติและนานาชาติ 2560;10 มีนาคม 2560; อาคารพจน์ สารสิน มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: 2561: 63-73. [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://conference.kku.ac.th/nigr2017/>
20. ศรีนัย ปองนิมิตพร, สุตธิดา แก้วขจร, ลาวลัย สมบูรณ์, นิตยา ไทยาภิรมย์. ความรู้การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอน เรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา. พยาบาลสาร 44, ฉบับพิเศษ (2) (ธ.ค. 2560), 28-37.
21. อารีวัลย์ บุญยัง, สรร ถวัลย์วงศ์ศรี, ละครสร้างสรรค์เพื่อสร้างความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศ, สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สทมส.) 27(4); 184-191.
22. ข้อมูลด้านการศึกษาจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2565 [อินเทอร์เน็ต]. กลุ่มนโยบายและแผนสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น: สำนักงาน; 2665. [เข้าถึงเมื่อ 19 มิถุนายน 256]. เข้าถึงได้จาก: <https://lookerstudio.google.com/u/0/reporting/2ae3a819-367a-43e9-a836-56b2e1d8fa0e/page/b6XeC>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เอกสารรับรองโครงการวิจัย

Office of Dhurakij Pundit University Human Research Ethics Committees (DPUHRECs)

110/1-4 Prachachuen Road Laksi, Bangkok 10210, Thailand

Tel. 02-954-7300 Ext. 128 E-mail: dpuhrec@dpu.ac.th website: <https://www.dpu.ac.th/human-research/>

AF 11-04/01.1V2 Edit:20-03-23

DPU
NEW BUSINESS DNA
DHURAKIJ PUNDIT UNIVERSITY

COA No. 019/65

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประเทศไทย ได้ทำการตรวจสอบและรับรองโครงการวิจัยตามที่ระบุไว้ด้านล่าง ทั้งนี้ โดยพิจารณาบนพื้นฐานของ Declaration of Helsinki, the Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ประเภทการพิจารณา แบบเร็ว (Expedited Review)
 แบบเต็มชุด (Full Board Review)

ชื่อโครงการ : ทศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในเรื่องการเรียนเพศวิถีศึกษา และการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตนในจังหวัดขอนแก่น

Protocol Title : Attitudes of the primary school age children's parents about education to their children about gender diversity in Khonkaen.

รหัสโครงการ : DPUHREC 012/65EX

ผู้วิจัยหลัก : นางจวีร์รัตน์ อินทิสันต์

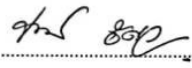
สังกัดหน่วยงาน : วิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

เอกสารที่ได้รับรอง : 1. แบบยื่นขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
2. โครงการวิจัยฉบับเต็ม
3. เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
4. เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย
5. แบบสอบถาม/สัมภาษณ์/บันทึกข้อมูล

วันที่รับรอง : 21 เมษายน 2566

วันหมดอายุ : 21 เมษายน 2567

ลงนาม:
(รองศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์อินทร์ อัครวิเชียรจินดา)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ลงนาม:
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู)
รองอธิการบดีสายงานวิจัยและพัฒนา

นักวิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด 2. ใช้เอกสารแนะนำอาสาสมัคร โดยยินยอม (และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัยหรือใบโฆษณาถ้ามี) แบบสัมภาษณ์ และหรือ แบบสอบถามเฉพาะที่มีตราประทับของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เท่านั้น และส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวให้กับผู้เข้าร่วมวิจัยจริงรายแรกมาที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน 3. รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมวิจัยใดๆ ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ภายใน 5 วันทำการ
4. ส่งรายงานความก้าวหน้าต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ตามเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้รับการร้องขอ 5. หากการวิจัยไม่สามารถดำเนินการเสร็จภายในกำหนด ผู้วิจัยต้องยื่นขออนุมัติใหม่ก่อน อย่างน้อย 1 เดือน 6. เอกสารทุกฉบับที่ได้รับการรับรองครั้งนี้ หมดอายุตามอายุของโครงการวิจัยที่ได้รับการรับรองก่อนหน้านี้ (หมายเลขโครงการ.....) และ 7. ส่งรายงานโครงการฉบับเสร็จสมบูรณ์ (Final Report Form)

ที่ 170566/2565

17 พฤษภาคม 2566

เรื่อง ขอแจ้งโครงการวิจัยที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน นางจรรีรัตน์ อินทิสันท์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. หนังสือรับรองเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัย จำนวน 1 ชุด
 2. แบบสอบถาม/สัมภาษณ์/บันทึกข้อมูล จำนวน 1 ชุด
 3. เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้รับการวิจัย (AF04-04) และใบยินยอม (AF05-04)

ตามที่ท่านได้ยื่นเสนอโครงการวิจัย เรื่อง “ทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในเรื่อง การเรียนเพศวิถีศึกษา และการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตนใน จังหวัดขอนแก่น (Attitudes of the primary school age children's parents about education to their children about gender diversity in Khonkaen.)” รหัสโครงการวิจัย : DPUHREC012/65EX เพื่อขอรับการ พิจารณาจริยธรรมการวิจัย จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ นั้น บัดนี้ โครงการวิจัยดังกล่าวได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จึงขอแจ้งโครงการวิจัยที่ผ่านการรับรอง และได้แนบหนังสือรับรองโครงการวิจัยมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการศึกษาค้นคว้า วิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

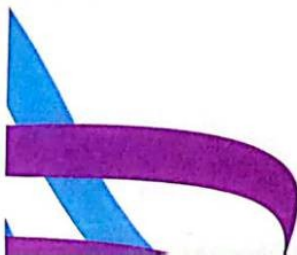
(อาจารย์รุ่งพันธ์ คงสม)

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ

สำนักงานจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ

นายศราวุธ โกมุทพันธ์ (ผู้ประสานงาน) Email : ethics.dpu@dpu.ac.th โทร. (02) 954-7300 ต่อ 632, 128

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามในการวิจัย

แบบสำรวจเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในเรื่องการเรียนเพศวิถีศึกษา และการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุคลากรในจังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้เป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ วิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาช่วยทำแบบสำรวจในครั้งนี้

ส่วนที่ 1: แบบสำรวจข้อมูลเบื้องต้น

1. เพศ ชาย หญิง
 กลุ่มหลากหลายทางเพศ
2. อายุ 15 ปี - 30 ปี 31 ปี - 40 ปี
 41 ปี - 50 ปี 50 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย
 อนุปริญญาเทียบเท่า ปริญญาตรี
 สูงกว่าระดับปริญญาตรี
4. อาชีพ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าของกิจการ / ค้าขาย / อาชีพอิสระ
 ลูกจ้างบริษัท/หน่วยงานเอกชน เกษตรกร
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. ความสัมพันธ์กับนักเรียน บิดา/มารดา ลุง/ป้า/น้า/อา
 ปู่/ย่า/ตา/ยาย อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2: แบบสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม แบบสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม รวบรวมจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 9 ข้อ

1. ท่านมีผู้มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรที่เป็นชาวต่างชาติ หรือไม่
 มี ไม่มี
2. ท่านมีคู่สมรส คู่รัก เป็นชาวต่างชาติ หรือไม่
 มี ไม่มี

3. ท่านมีสมาชิกหรือคนในครอบครัว เป็นชาวต่างชาติ หรือไม่
 มี ไม่มี
4. ท่านมีผู้เฒ่าหรือเพื่อนร่วมงาน ในองค์กรที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือไม่
 มี ไม่มี ไม่แน่ใจ
5. ท่านมีคู่สมรส คู่รัก เป็นกลุ่มหลากหลายทางเพศ หรือไม่
 มี ไม่มี ไม่แน่ใจ
6. ท่านมีสมาชิกหรือคนในครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือไม่
 มี ไม่มี ไม่แน่ใจ
7. หากท่านมีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรของท่านมีความหลากหลายทางเพศ ท่านยอมรับได้ หรือไม่
 รับได้ รับไม่ได้ ไม่แน่ใจ
8. หากหัวหน้างานหรือผู้บริหาร ในองค์กรของท่านมีความหลากหลายทางเพศ ท่านยอมรับได้ หรือไม่
 รับได้ รับไม่ได้ ไม่แน่ใจ
9. หากท่านมีสมาชิกหรือคนในครอบครัวมีความหลากหลายทางเพศ ท่านยอมรับได้ หรือไม่
 รับได้ รับไม่ได้ ไม่แน่ใจ

ส่วนที่ 3: แบบสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาและความหลากหลายทางเพศ

ใช้การสร้างมาตราวัดใหม่จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 ข้อ

ประกอบด้วยข้อความเชิงบวก 5 ข้อ และข้อความเชิงลบ 5 ข้อ กำหนดให้คะแนนข้อมูล 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วย
 อย่างยิ่ง = 1 ไม่เห็นด้วย = 2 เฉย ๆ = 3 เห็นด้วย = 4 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5

โดยข้อความเชิงลบจะให้คะแนนกลับด้านกัน เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแบ่งเกณฑ์ออกเป็น 3 กลุ่มคือ

10.0-24.0	คะแนน หมายถึง	มีทัศนคติเชิงลบ
24.0-38.0	คะแนน หมายถึง	มีทัศนคติไม่ลบ-ไม่บวก
39.0-50.0	คะแนน หมายถึง	มีทัศนคติทางบวก

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1 ท่านทราบและเห็นด้วยกับ การบรรจุหลักสูตร เรื่องเพชวีศึกษาศึกษา ในแบบเรียนระดับประถมศึกษา					
2 นักเรียน ไม่ได้มีปัญหา ด้านสิทธิและความเท่าเทียมทางเพศ และเชื่อว่าสังคมไทยมีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศทั้งชาย หญิง และกลุ่มความหลากหลายทางเพศอยู่แล้ว					
3 การบรรจุหลักสูตรเรื่องเพชวีศึกษาศึกษา ในแบบเรียนระดับประถมศึกษา จะช่วยให้ลดการเลือกปฏิบัติของทั้งตนเอง และของผู้อื่น ลดการล้อเลียน การรังแก การเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งเพศได้					
4 เพชวีศึกษาโดยเฉพาะการเรียนการสอนเรื่องเพศภาวะ สิทธิทางเพศ ความเท่าเทียมและความหลากหลายทางเพศ อาจจะเป็นการชี้นำหรือชักจูงให้เกิดการอวยกหรือขกอลง					
5 การเรียนการสอนเรื่องเพชวีศึกษา ควรมุ่งเน้น การสอนเพชวีศึกษาสอนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตทางเพศและสภาพแวดล้อมที่เด็กส่วนหนึ่งกำลังเผชิญ ในปัจจุบัน มากกว่า เรื่องการดำรงคนให้อยู่ในกรอบของวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรมอันดีงามของไทย					
6 การเรียนเรื่องความหลากหลายทางเพศ เพศภาวะ สิทธิและความเท่าเทียมระหว่างเพศนั้น มีความสำคัญน้อยกว่า การเรียนเพชวีศึกษาในด้านอื่น ๆ เช่น การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือ การป้องกันการตั้งครรภ์ เป็นต้น					

	ใบกำกับ อย่างอื่น	เพิ่ม คือ	เลข ๑	ใบแทน คือ	ใบแทน อย่างอื่น
7	ควรให้การสนับสนุนครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาให้ได้รับการอบรม เพื่อพัฒนาทักษะในการสอนเพศศึกษารอบด้านแบบบูรณาการ เนื่องจากการสอนในสถานศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย โดยครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาคือ ครู สุขศึกษา ในลำดับรองลงมาคือ ครูพลศึกษา ซึ่งปัจจุบัน ครูที่ได้รับการอบรมยังมีจำนวนไม่มาก และเป็นการอบรมที่ไม่ต่อเนื่อง รวมถึงสื่อการเรียนการสอนยังมีไม่พร้อมอีกด้วย				
8	เป็นสิ่งที่ถูกต้องอยู่แล้ว ที่การศึกษาในปัจจุบันที่เน้นการมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพเป็นสิ่งสำคัญ มากกว่าสาขาวิชาส่งเสริมประสบการณ์ชีวิต เช่น เพศวิถีศึกษา				
9	ควรมีการสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เด็กนักเรียน และโรงเรียนอย่างเป็นทางการและต่อเนื่องในเรื่องการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา เพราะจะสามารถช่วยลดความกังวลของผู้ปกครองและช่วยให้โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการส่งเสริมการสอนอย่างรอบด้านอีกด้วย				
10	หากมีปัญหาเรื่องสัมพันธภาพ และเพศวิถี ผู้ปกครอง และ เด็กนักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล ได้อย่างเหมาะสมจาก สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อออนไลน์				

ส่วนที่ 4: มาตราวัดสัมพันธภาพครอบครัวมีจำนวนข้อความการทำกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวของตนเองด้านต่าง ๆ รวม 17 ข้อ (กรณีสมาชิกในครอบครัวจะเป็นบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศหรือไม่ก็ตาม) อ้างอิงจาก แบบประเมินความเข้มแข็งของครอบครัวไทย (2565) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กำหนดให้คะแนนข้อมูล 4 ระดับ คือ ไม่มี = 0 : มีบ้างนาน ๆ ครั้ง = 1 : เกือบทุกวัน = 2 : และ ทุกวัน = 3 โดยข้อความเชิงลบจะให้คะแนนกลับด้านกัน เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแบ่งเกณฑ์ออกเป็น 3 กลุ่มคือ

- 0.0 - 17.0 คะแนน หมายถึง ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันน้อย
 18.0 - 34.0 คะแนน หมายถึง ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง
 35.0 - 51.0 คะแนน หมายถึง ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันมาก

	ไม่มี	มีบ้าง นานๆ ครั้ง	เกือบ ทุกวัน	ทุกวัน
(1) ความใส่ใจและยอมรับในค่านิยมค่านิยมทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของสมาชิก โดยสังเขปคือวิถีชีวิตครอบครัวและวิถีชีวิตของสมาชิกในครอบครัวของสมาชิกในครอบครัว				
1 สมาชิกในครอบครัวมีการแสดงออกที่สื่อถึงความรักและความเอาใจใส่ในชีวิตประจำวัน เช่น สัมผัส ให้กำลังใจ โทรศัพท์ จดหมาย หรือสื่อสารออนไลน์ต่าง ๆ เป็นต้น				
2 สมาชิกในครอบครัวมีการช่วยเหลือแบ่งเบาภาระงานบ้านซึ่งกันและกัน เช่น การทำอาหาร การทำความสะอาด เป็นต้น				
3 สมาชิกในครอบครัวมีการทำกิจกรรมประจำวันร่วมกัน เช่น รับประทานอาหาร พักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย เป็นต้น				

	ไม่มี	มีบ้าง นานๆ ครั้ง	เกือบ ทุกวัน	ทุกวัน
(2) สมาชิกในครอบครัวยอมรับและเคารพความแตกต่างซึ่งกันและกัน โดยสังเขปคือวิถีชีวิตของสมาชิกและวิถีชีวิตของสมาชิกในครอบครัวของสมาชิกในครอบครัว				
4 สมาชิกในครอบครัวมีการพูดคุยและ/หรือรับฟังซึ่งกันและกัน				
5 สมาชิกในครอบครัวไม่ว่า เพศ อายุ การศึกษา หรือ อาชีพใด สามารถยอมรับความคิดเห็นของแต่ละคนซึ่งอาจจะแตกต่างกันได้				
6 สมาชิกในครอบครัวเคารพความเป็นส่วนตัวของแต่ละคน				
7 สมาชิกในครอบครัวมีการพูดคุยจากกันด้วยดี และ/หรือ ใช้เหตุผล				

	ไม่มี	มีบ้าง บางๆ ครั้ง	เกือบ ทุกวัน	ทุกวัน
<p>(2) สมาชิกในครอบครัวมีเจตนาและแสดงความรักในใจกันและกัน สมาชิกในครอบครัวไม่มีความจำเป็นใช้ยาเสพติดใช้สิ่งผิดกฎหมายหรือการพนันในชีวิตประจำวัน</p>				
8	สมาชิกในครอบครัวมีโอกาสท้วงติง แสดงความคิดเห็น และให้คำแนะนำต่อกัน			
9	สมาชิกในครอบครัวมีการแสดงความชื่นชมและเห็นคุณค่าซึ่งกันและกัน			
10	สมาชิกในครอบครัวต่างดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน			
	ไม่มี	มีบ้าง บางๆ ครั้ง	เกือบ ทุกวัน	ทุกวัน
<p>(3) สมาชิกในครอบครัวแสดงศักยภาพและจิตใจดีต่อกัน สมาชิกในครอบครัวไม่มีความจำเป็นใช้ยาเสพติดใช้สิ่งผิดกฎหมายหรือการพนันในชีวิตประจำวัน</p>				
11	เมื่อประสบปัญหา สมาชิกในครอบครัวสามารถหาทางออกได้ (โดยไม่ทำร้ายตนเอง และ/หรือ สมาชิกในครอบครัว และ/หรือ ทำลายทรัพย์สิน)			
12	สมาชิกในครอบครัวทำร้ายจิตใจ เมื่อมีความขัดแย้งต่อกัน เช่น ละเลย เหยียดหยาม ทอดทิ้ง เป็นต้น			
13	สมาชิกในครอบครัวเชื่อใจหรือไว้วางใจที่จะเล่าเรื่องต่างๆ ที่มีปัญหาหรือ ไม่สบายใจให้คนในครอบครัวฟัง			
14	สมาชิกในครอบครัวใช้อำนาจเหนือกันและกัน เช่น บังคับ ชู้ออกคำสั่ง เป็นต้น			
	ไม่มี	มีบ้าง บางๆ ครั้ง	เกือบ ทุกวัน	ทุกวัน
<p>(4) สมาชิกในครอบครัวมีความสามัคคีในครอบครัวและช่วยเหลือกันและกัน สมาชิกในครอบครัวไม่มีความจำเป็นใช้ยาเสพติดใช้สิ่งผิดกฎหมายหรือการพนันในชีวิตประจำวัน</p>				
15	สมาชิกในครอบครัวร่วมตัดสินใจเรื่องสำคัญต่างๆ ด้วยกัน			

	ไม่มี	มีบ้าง บางครั้ง	เกือบ ทุกวัน	ทุกวัน
<p>2) สมาชิกในครอบครัวกำลังมาช่วยกันทำความสะอาดและดูแลบ้านเป็นประจำทุกวัน</p> <p>3) สมาชิกในครอบครัวกำลังมาช่วยกันทำความสะอาดและดูแลบ้านเป็นประจำทุกวัน</p>				
16 สมาชิกในครอบครัวร่วมกันแก้ปัญหาข้อขัดแย้งด้วยเหตุผล				
17 สมาชิกในครอบครัวมีการทำร้ายร่างกายกัน หรือ กระทำการที่รุนแรงในลักษณะอื่นๆ				

ภาคผนวก ค
เอกสารเชิญชวน

ขอเชิญชวนท่านผู้ปกครองกลุ่มนักเรียนประถมในจังหวัดขอนแก่น
เข้าร่วมโครงการวิจัยตอบแบบสอบถาม

ทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในเรื่อง
การเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจ
ในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตน
ในจังหวัดขอนแก่น

เพื่อ

เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมศึกษาถึงการ
เรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลาก
หลายทางเพศต่อบุตรหลานของตน ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

คุณสมบัติผู้เข้าร่วมโครงการ

1. เป็นผู้ปกครองกลุ่มนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น
2. อาศัยอยู่บ้านเดียวกันกับนักเรียน
3. สามารถอ่านและเขียน ภาษาไทยได้

← SCAN ME

หรือทางลิงค์

<https://forms.gle/3pu6abNNYjoNG2YH8>

(ใช้เวลาประมาณ 15 นาที)

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม 092-453-2824

ภาคผนวก ง
เอกสารขอลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลการทำสารนิพนธ์

วันที่ มีนาคม 2566

เรื่อง ขออนุญาตลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลการทำ สารนิพนธ์
เรียน

เนื่องด้วย นางจุรีรัตน์ อินทิสันห์(รหัสนักศึกษา 645159110038) นักศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหา
บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ วิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อประกอบ
การทำสารนิพนธ์... เรื่อง “ทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมนในเรื่องการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตนในจังหวัดขอนแก่น” โดยมี ผศ.นพ.มาศ ไม้
ประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษา (ผู้วิจัย) มีความประสงค์ขอเข้าไปทำการศึกษา/เก็บข้อมูล อาสาสมัคร ผู้
ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถม เกี่ยวกับทัศนคติในการให้ความรู้เรื่องความหลากหลายทางเพศของเด็กระดับ
ประถมศึกษา ในโรงเรียนของท่าน โดยมีระยะเวลาดำเนินการ 1 เดือน โดย อาสาสมัคร จะได้รับเอกสารชี้แจงรายละเอียด
และมีการเซ็นยินยอมในการเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยสมัครใจ หากท่านมีข้อสงสัยเพิ่มเติม สามารถติดต่อ
นักศึกษา (ผู้วิจัย) โดยตรง คือ นางจุรีรัตน์ อินทิสันห์ โทรศัพท์มือถือ 092-453-2824 หรืออีเมล juryrat@gmail.com
หรือ ไลน์ด้วยหมายเลขโทรศัพท์ 0924532824

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ วิทยาลัยการแพทย์บูรณา
การ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุญาตจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา
ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ผู้อำนวยการ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ
วิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ มหาวิทยาลัยบูรพา

สังกัด/หน่วยงาน.....

โทรศัพท์..... อีเมล :

ภาคผนวก จ

เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

	คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (Information Sheet for Research Participant) สำหรับโครงการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์และมานุษยศาสตร์ ที่ใช้แบบสอบถาม

เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกท่าน

ท่านเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาดังกล่าว โดยขอให้ท่านตอบตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บรักษาข้อมูลในการตอบแบบสอบถามของท่านไว้เป็นความลับ และผลการวิจัยจะนำเสนอในลักษณะภาพรวม ไม่ระบุชื่อ/ ข้อมูลส่วนตัวของท่าน ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยดังกล่าว ขอให้ท่านอ่านเอกสารฉบับนี้อย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ท่านได้ทราบถึงเหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ เพิ่มเติม กรุณาซักถามจากผู้วิจัยหรือทีมงานของผู้วิจัย ซึ่งจะเป็นผู้สามารถตอบคำถามและให้ความกระจ่างแก่ท่านได้

ท่านสามารถขอคำแนะนำในการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้จากครอบครัว เพื่อน หรือแพทย์ประจำตัวของท่านได้ ท่านมีเวลาอย่างเพียงพอในการตัดสินใจโดยอิสระ ถ้าท่านตัดสินใจแล้วว่า จะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ขอให้ท่านลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของโครงการวิจัยนี้

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับงานวิจัย โปรดติดต่อได้ที่ นางจวีร์รัตน์ อินทิสันห์ โทรศัพท์ 092-453-2824

หากท่านมีปัญหาสงสัยเกี่ยวกับสิทธิของท่านขณะเข้าร่วมการวิจัยนี้ ต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติม โปรดสอบถามได้ที่ “สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต” อาคารสำนักงานอธิการบดี 1 ชั้น 4 โทร. 02-9547300 ต่อ 632,128 ในวันทำการ(จันทร์-ศุกร์ เวลา 08.30 – 16.30 น.)

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

	คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (Information Sheet for Research Participant) สำหรับโครงการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์และมานุษยศาสตร์ ที่ใช้แบบสอบถาม

เหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัย

เหตุผลความเป็นมา

ในมุมมองของการมีสุขภาพที่ดีแบบองค์รวมนั้น กลุ่มเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือ Gender Variant Children มีความเสี่ยงสูงต่อปัญหาสุขภาพในมิติต่าง ๆ ทั้งสุขภาพทางกาย ทางใจ และทางสังคมกว่าเด็กกลุ่มอื่น

ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาความเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพทางกาย ทางใจ และทางสังคม ในเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ อย่างถูกต้องอย่างเหมาะสม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมถึงการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตนในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา (ระบุเป็นข้อๆ ได้)

เพื่อศึกษาว่าเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ท ที่มีความหลากหลายทางเพศ มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีผลต่อทัศนคติเรื่องการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตนในผู้ปกครองของเด็กระดับประถมศึกษา หรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ท่านอาจจะไม่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ แต่ข้อมูลที่ได้จะมีประโยชน์ต่อแนวทางในการให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องความหลากหลายทางเพศ ต่อเยาวชน และผลจากการวิจัยสามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ได้ รวมถึงทำให้สถาบันการศึกษาหันมาตีคบบุคลากรที่จะมาเป็นครูผู้ให้ความรู้ ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเปิดกว้างเพื่อให้เกิดประโยชน์กับเด็กและผู้ปกครอง

	คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (Information Sheet for Research Participant) สำหรับโครงการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์และมานุษยศาสตร์ ที่ใช้แบบสอบถาม

ความเสี่ยงที่อาจได้รับ

ท่านอาจรู้สึกอึดอัด หรือรู้สึกไม่สบายใจกับบางคำถาม ซึ่งท่านมีสิทธิ์ที่จะไม่ตอบคำถามเหล่านั้นได้

การเข้าร่วมและการสิ้นสุดการเข้าร่วมโครงการวิจัย

การเข้าร่วมในโครงการวิจัยครั้งนี้เป็นไปโดยความสมัครใจ หากท่านไม่สมัครใจจะเข้าร่วมการศึกษาแล้ว ท่านสามารถถอนตัวได้ตลอดเวลา การขอลงตัวออกจากโครงการวิจัยจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด/ ไม่มีผลต่อการรักษาพยาบาลอันพึงได้รับในปัจจุบันและอนาคต(ในกรณีที่เป็นผู้ป่วย) ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนของท่าน (ในกรณีที่เป็นนักศึกษา/นักเรียน) การปกป้องรักษาข้อมูลความลับของอาสาสมัคร

ข้อมูลที่จะนำไปสู่การเปิดเผยตัวท่าน จะได้รับการปกปิดและไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน และผลการวิจัยจะนำเสนอในลักษณะภาพรวม ไม่ระบุชื่อ/ ข้อมูลส่วนตัวของท่าน

หากท่านขอยกเลิกการให้คำยินยอมหลังจากที่ท่านได้เข้าร่วมโครงการวิจัยแล้ว ข้อมูลส่วนตัวของท่านจะไม่ถูกบันทึกเพิ่มเติม อย่างไรก็ตามข้อมูลอื่น ๆ ของท่านอาจถูกนำมาใช้เพื่อประเมินผลการวิจัย และท่านจะไม่สามารถกลับมาเข้าร่วมในโครงการนี้ได้อีก ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลของท่านที่จำเป็นสำหรับใช้เพื่อการวิจัยไม่ได้ถูกบันทึก

สิทธิของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย ท่านจะมีสิทธิ์ดังต่อไปนี้

1. ท่านจะได้รับทราบถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. ท่านจะได้รับการอธิบายเกี่ยวกับระเบียบวิธีการของการวิจัยครั้งนี้
3. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงความเสี่ยงและความไม่สบายที่จะได้รับจากการวิจัย
4. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงประโยชน์ที่ท่านอาจจะได้รับจากการวิจัย
5. ท่านจะมีโอกาสได้ซักถามเกี่ยวกับงานวิจัยหรือขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

	คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (Information Sheet for Research Participant) สำหรับโครงการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ที่ใช้แบบสอบถาม

6. ท่านจะได้รับทราบว่าการยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ท่านสามารถถอนตัวจากโครงการเมื่อไรก็ได้ โดยผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยสามารถถอนตัวจากโครงการโดยไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น
7. ท่านจะได้รับเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยและสำเนาเอกสารยินยอมที่มีทั้งลายเซ็นและวันที่
8. ท่านมีสิทธิ์ในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมในโครงการวิจัยหรือไม่ก็ได้ โดยปราศจากการใช้สิทธิพลบังคับข่มขู่ หรือการหลอกลวง

หากท่านไม่ได้รับการชดเชยอันควรต่อการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการวิจัย หรือท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในการวิจัย ท่านสามารถร้องเรียนได้ที่สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต อาคารสำนักงานอธิการบดี 1 ชั้น 4 โทร. 02-9547300 ต่อ 632,128 ในวันทำการ(จันทร์-ศุกร์ เวลา 08.30 – 16.30 น.)

ขอขอบคุณในการร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

.....

ภาคผนวก ฉ
เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย

	<p>คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต</p>
	<p>เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย (Informed Consent Form) สำหรับโครงการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มานุษยศาสตร์ และเทคโนโลยี</p>

ชื่อโครงการ

ทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในเรื่องการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้
ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตนในจังหวัดขอนแก่น

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....

ที่อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์ Line ID

ได้อ่านรายละเอียดจากเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยที่แนบมาฉบับวันที่

..... และข้าพเจ้ายินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยสมัครใจ

ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยที่ข้าพเจ้าได้ลงนาม
และ วันที่ พร้อมด้วยเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ทั้งนี้ก่อนที่จะลงนามในใบ
ยินยอมให้ทำการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระยะเวลา
ของการทำวิจัย วิธีการวิจัย รวมทั้งประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยในครั้งนี้ ข้าพเจ้ามีเวลาและ
โอกาสเพียงพอในการซักถามข้อสงสัยจนมีความเข้าใจอย่างคิแล้ว โดยผู้วิจัยได้ตอบคำถามต่าง ๆ
ด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ

	คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
	เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย (Informed Consent Form) สำหรับโครงการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มานุษยศาสตร์ และเทคโนโลยี

ชื่อโครงการ

ทัศนคติของผู้ปกครองของเด็กในช่วงวัยประถมในเรื่องการเรียนเพศวิถีศึกษาและการให้ความรู้
ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศต่อบุตรหลานของตนในจังหวัดขอนแก่น

ผู้วิจัย จุรีรัตน์ อินทิสันห์

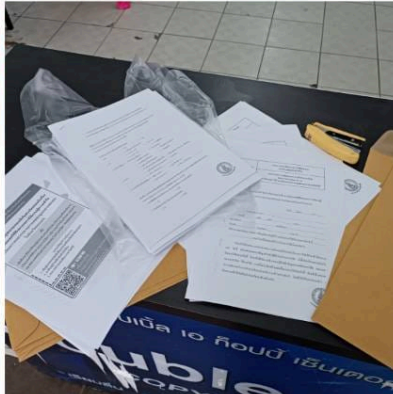
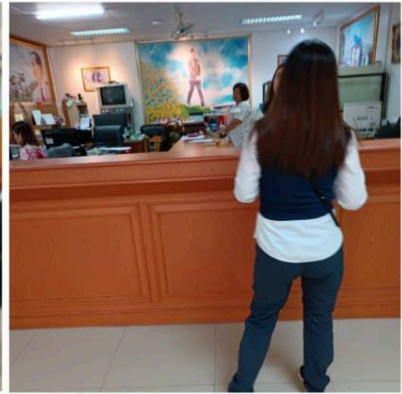
ที่อยู่ 1298/433 คอนโดลุมพินีเพลส(นราธิวาส-เจ้าพระยา) อาคารA ถนนพระราม3.

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120

เบอร์โทรศัพท์ 092-453-2824

ภาคผนวก ข
ภาพประกอบการลงพื้นที่เก็บข้อมูลงานสารนิพนธ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล จุรีรัตน์ อินทิสัมภ์

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2540 - ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- พ.ศ. 2537 - ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ประสบการณ์ทำงาน

- พ.ศ. 2554 - ผู้จัดการภาค บริษัท แคนนอน มาร์เก็ตติ้ง (ไทยแลนด์) จำกัด
- พ.ศ. 2550 - ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติงาน บริษัท อินเทอร์เน็ตคอนเนค ซูโลชั่น จำกัด